

TALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 20/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi sekä vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 1 päivänä lokakuuta 2014 lähettänyt talousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi sekä vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta (HE 175/2014 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 35/2014 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- finanssineuvos Pauli Kariniemi ja neuvotteleva virkamies Armi Taipale, valtiovarainministeriö
- hallintoneuvos Alice Guimaraes-Purokoski, korkein hallinto-oikeus
- toimistopäällikkö Jouni Timonen, Suomen Pankki
- apulaisjohtaja Marja Nykänen, Finanssivalvonta
- kilpailuasiainneuvos Seppo Reimavuo, Kilpailu- ja kuluttajavirasto
- pääjohtaja Timo Laitinen, Valtiokonttori
- johtava finanssipolitiikan tarkastaja Meri Virolainen, Valtiontalouden tarkastusvirasto
- johtaja Mari Tyster, Kuntarahoitus Oyj
- talousjohtaja Harri Luhtala, OP-Pohjola osk
- johtaja Reima Letto, Finanssialan Keskusliitto
- asiamies Mirjami Kajander-Saarikoski, Talletussuojarahasto.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet
— oikeusministeriö
— Nordea Pankki Suomi Oyj.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta, laki rahoitusvakausviranomaisesta sekä laki Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta. Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi Finanssivalvonnasta annettua lakia, luottolaitostoiminnasta annettua lakia ja Suomen Pankista annettua lakia. Esityksessä ehdotetaan kumottaviksi valtion vakuusrahastosta annettu laki ja väliaikaisesta pankkiverosta annettu laki. Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi vakuusmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämistä tehdyn sopimuksen sekä lain sopimuksen alaan kuuluvien määräysten voimaan saattamisesta. Lisäksi ehdotetaan eräitä muutoksia useisiin muihin lähinnä talletuspankkeja koskeviin lakeihin.

Esityksen tarkoituksena on panna täytäntöön Euroopan unionin niin sanottu kriisinratkaisudirektiivi ja talletussuojadirektiivin muuttamista koskeva direktiivi, tehdä unionin kriisinratkaisuasetuksen voimaantulosta johtuvat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön sekä saattaa voimaan yhteisestä kriisinratkaisurahastosta tehty sopimus.

Ehdotettu kriisinratkaisua koskeva laki koskee luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten lisäksi niiden kanssa samaan yritysryhmään kuuluvia yrityksiä. Laki koskee eräiltä osin kolmannen maan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten Suomessa olevia sivuliikkeitä. Laissa säädetään yrityksen kriisinratkaisuun varautumisesta ja taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen yrityksen kriisinratkaisusta toiminnan uudelleen järjestämiseksi tai purkamiseksi. Esityksen mukaan perustettavalla rahoitusvakausviranomaisella olisi toimivalta päättää luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen asettamisesta kriisihallintoon ja käyttää kriisinratkaisua koskevia välineitä ja valtuuksia sen sijaan, että yritys asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Keskeisimmät toimivaltuudet olisivat yrityksen tappioiden kattaminen osake- ja osuuspääomaa vastaan ja osakkeiden tai osuuksien mitätöinti samassa

suhteessa sekä tarvittaessa velkojen nimellisarovon alentaminen ja muuttaminen osakkeiksi tai osuuksiksi.

Unionin kriisinratkaisuasetuksessa säädetään yhteisen eurooppalaisen kriisinratkaisuviranomaisen ja yhteisen kriisinratkaisurahaston perustamisesta, jotka yhdessä neuvoston, komission ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa muodostavat pankkiunioniin osallistuvien jäsenvaltioiden yhteisen kriisinratkaisumekanismiin. Kriisinratkaisuasetukselta sovelletaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sellaisiin emoyrityksiin, jotka kuuluvat Euroopan keskuspankin konsolidoidun valvonnan piiriin sekä osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin sellaisiin sijoituspalveluyrityksiin ja rahoituslaitoksiin, joiden emoyritys kuuluu edellä mainitun valvonnan piiriin. Sellaiset edellä mainitut laitokset ja ryhmät, jotka kuuluvat Euroopan keskuspankin konsolidoidun valvonnan piiriin, sekä rajat ylittävää toimintaa harjoittavat ryhmät kuuluvat kriisinratkaisuneuvoston ensisijaiseen toimivaltaan. Lisäksi tähän toimivaltaan kuuluvat kaikki sellaiset luottolaitokset, joiden kriisinratkaisuun käytetään yhteistä kriisinratkaisurahastoa. Asetuksen mukaisia menettelyjä sovelletaan sen piiriin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisussa. Kriisinratkaisuneuvoston päätösten täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset. Asetuksessa säädetään kriisinratkaisuneuvoston organisaatiosta, johdosta ja varainhoidosta sekä kriisinratkaisurahaston muodostamisesta. Ehdotettua kriisinratkaisua koskevaa lakia sovelletaan asetuksen soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin ainoastaan siltä osin kuin asetuksessa ei toisin säädetä.

Lailla rahoitusvakausviranomaisesta perustetaan Rahoitusvakausvirasto, joka toimii kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena ja käyttää kriisinratkaisulaissa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja valtuuksia. Virasto toimii yhteistyössä kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten rahoitusmarkkinoiden viranomaisten kanssa. Sen tehtävänä on myös kerätä laitoksilta kriisin-

ratkaisuasetuksessa tarkoitettujen vakauseräyksen ja siirtämisen keräyksiä varoilla katettu Suomen rahoitusosuus yhteiseen kriisintarkkaisuun. Talletuspankkien tallettajien saamisten turvaamiseksi perustettua talletussuojarahastoa koskevat tehtävät siirtyvät virastolle. Rahastoon kartutettaviin talletussuojamaksuihin talletussuojarahaston vähimmäistaso 0,8 prosenttia korvattavista talletuksista 10 vuoden siirtymäaika. Virasto hallinnoi valtion talousarvion ulkopuolista rahastoa, joka muodostuu vakauseräyksenä kartutettavasta kriisintarkkaisuun ja talletussuojamaksuihin kartutettavasta talletussuojarahastosta. Viraston toimintamenot katetaan toimialalta kerättävistä maksuista. Viraston toimintamenojen kattamiseksi kerättävästä hallintomaksusta säädetään ehdotetussa laissa Rahoitusvakauseräyksen hallintomaksusta.

Valtion vakauseräystä annettu laki ja väliaikaisesta pankkiverosta annettu laki ehdotetaan kumottaviksi. Pankkiveron kerääminen talletuspankeilta ei ole enää perusteltua, koska laitokset olisivat velvollisia maksamaan edellä mainittuja Rahoitusvakauseräyksen keräämiä vakauseräyksiä. Pankkiverolla kerätyt varat ehdotetaan siirrettäväksi osin kriisintarkkaisuun ja osin valtion talousarvioon. Vero luetaan vuodesta 2015 lukien sitä maksaneiden talletuspankkien hyväksi vakauseräyksiä laskettaessa samassa suhteessa kuin ne ovat maksaneet pankkiveroa.

Pankkiunioniin osallistuvien jäsenvaltioiden yhteinen kriisintarkkaisuun mekanismi perustetaan osin kriisintarkkaisuasetuksella ja osin jäsenval-

tioiden välisellä kansainvälisellä sopimuksella, jonka avulla euroalueeseen kuuluvat ja muut mekanismiin osallistuvat jäsenvaltiot hyväksyvät tarkemmat säännöt varojen siirtämisestä yhteiseen kriisintarkkaisuun sekä näiden varojen vaiheittaisesta yhdistämisestä. Ehdotettu lainsäädäntö täyttää edellä mainitussa sopimuksessa sopimusosapuolille asetetut vaatimukset.

Luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin ehdotetaan lisättäviksi säännökset luottolaitoksen velvollisuudesta laatia elvytysuunnitelma sen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa luottolaitoksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt. Finanssivalvonnan valtuuksia käyttää varhaisen vaiheen toimenpiteitä, joilla voidaan puuttua laitoksen heikentyneeseen taloudelliseen tilanteeseen, ehdotetaan laajennettaviksi.

Esitykseen sisältyviin muihin lakeihin ehdotetaan tehtäviksi kriisintarkkaisuun johtuvat muutokset.

Esitys liittyy valtion vuoden 2015 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015. Laki kriisintarkkaisuun tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan, kun sopimus tulee Suomen osalta voimaan.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä jäljempänä todetuilla huomautuksilla ja muutosehdotuksilla. Samoin valiokunta puoltaa hallituksen esityksessä tarkoitettujen sopimusten hyväksymistä ja ehdotettujen julistusten antamista.

Esityksen lähtökohdat

Esitys sisältää laajan pankkien kriisintarkkaisuun koskevan sääntelykokonaisuuden. Ehdotettu sääntely on olennainen osa pankkiunionia, jonka tavoitteena on valvonnan ja yhteisen kriisintarkkaisuun avulla ensisijaisesti ennaltaehkäistä kriisien syntyminen ja toissijaisesti rajata kriisien vaikutukset. Esitys antaa valvojille työvälineet, joiden avulla valvonnan yhteydessä esille

tulevat ongelmat voidaan hoitaa mahdollisimman varhaisessa vaiheessa niin, että ongelmien eskaloituminen laajamittaiseksi rahoitusmarkkinakriisiksi kyetään välttämään. Tämänkaltaisen ennakoitavan sääntelyn puute oli yksi keskeinen juuri koetun finanssikriisin syvenemisen ja laajenemisen syy. Yhteisten toimintatapojen puuttuessa päätöksiä kyettiin tekemään liian myöhään, eivätkä markkinat luottaneet käytettävissä olevien keinojen tehokkuuteen. Esityksessä ehdotettu sääntely yhdessä jo voimassa olevan pankkien valvontaa ja julkista taloutta koskevan sääntelyn kanssa luovat huomattavasti aiempaa selkeämmät ja vankemmat puitteet jo varhaisessa vaiheessa reagoida sekä mikro- että makrotason ongelmiin.

Esityksen yhtenä keskeisenä lähtökohtana on ns. moraalikadon estämiseksi katkaista pankkien ja valtioiden välinen kytkös, jossa erityisesti veronmaksajat ovat olleet vastuussa kriisiytyneiden pankkien pelastamisesta. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi esityksessä ehdotetaan saatettavaksi voimaan ns. sijoittajanvastuu, jonka mukaisesti pankkien omistajat ja sijoittajat ovat ensisijaisessa vastuussa maksuvaikeuksissa olevan luottolaitoksen rahoituksesta.

Uusi sääntely ei aseta suoria velvoitteita jäsenvaltioille rahoittaa kriisinratkaisutoimenpiteitä, eikä se myöskään lisää jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta. Lähtökohtana on, että ensisijaisesti kriisiytynyt pankki vastaa tarvittavasta rahoituksesta itse ja toissijaisesti toimiala on yhteisesti vastuussa ennakkorahastoinnin ja mahdollisen lisärahoituksen kautta maksukyvyttömyydestä koituneiden rahoitustarpeiden hoidosta. Valtioilta edellytettävästä rahoituksesta päätettäisiin aina erikseen, ja Suomessa tämä edellyttäisi aina erillistä eduskunnan antamaa hyväksyntää. Tätä tulkintaa korostetaan myös eduskunnan hyväksyttäväksi esitetyssä julistuksessa. Valtion vastuun minimoimiseen liittyen talousvaliokunta pitää hyvänä, ettei esityksessä ole ehdotettu kansallisesti säädettäväksi direktiivin 56—58 artiklan mukaisesta mahdollisuudesta turvautua valtion vakuusvälineisiin.

Valtiontalouden tarkastusviraston arviona on, että uudella sääntelyllä kyetään varsin huomatta-

vasti lisäämään sijoittajanvastuuta ja vähentämään pankkikriiseistä EU:n jäsenvaltioiden julkisille talouksille koituvia piileviä riskejä ja vastuita.

Esityksen perustana oleva EU-sääntely

Kyseessä on monitasoinen sääntelykokonaisuus, jonka perustana ovat kriisinratkaisuasetus¹, siihen liittyvä euromaiden sekä Tanskan välinen valtiosopimus², kriisinratkaisudirektiivi³ ja talletussuojadirektiiviin⁴ tehdyt muutokset. Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyy valtiosopimukseen liittyvän, Saksan laatiman julistuksen antamisen. Julistuksessa korostetaan, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskevaa sopimusta ja EU:n kriisinratkaisurahastoa tulee tulkita siten, etteivät ne luo jäsenvaltioiden yhteisvastuuta, EVM⁵-sopimuksen muuttamista tai erityisesti julkisten varojen käyttöä koskevia velvoitteita tavalla, joka rajoittaa sopimuspuolten budjettisuveenisuutta tai fiskaalista vastuuta. Valtiosopimukseen liittyvä lisäksi kaksi kaikkien sopimuksen allekirjoittajien hyväksyttäväksi tarkoitettua julistusta. Näiden, sopimuksen 9 ja 12 artiklaan perustuvien julistusten antaminen ei edellytä eduskunnan suostumusta. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin huomiota julistukseen 1, jossa tärkeällä tavalla painotetaan laajan sijoittajanvastuun merkitystä kriisinratkaisulainsäädännön lähtökohtana.

Jo voimaan tullut kriisinratkaisuasetus sisältää säännökset kriisinratkaisumekanismista eli yhteisestä eurooppalaisesta kriisinratkaisuviranomaisesta ja kriisinratkaisurahastosta sekä kriisinratkaisumenettelystä. Asetusta sovelletaan

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014

² Sopimus vakuusmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU

⁵ Euroopan vakuusmekanismi

kokonaisuudessaan 1.1.2016 lukien. Valtiosopimuksessa siihen osallistuvat jäsenmaat sitoutuvat 8 vuoden siirtymäajan puitteissa asteittain kerryttämään vakauskaksujen avulla yhteisen kriisinratkaisurahaston täyteen määräänsä (yhteensä 55 miljardia euroa). Sopimus sisältää sääntelyä siirtymäaikana noudatettavista periaatteista. Siirtymäaikaan liittyviä käytänteitä on tarkoitus edelleen täsmentää vuoden 2016 alkuun mennessä. Kriisinratkaisudirektiivi puolestaan sisältää kaikkia EU:n jäsenmaita sitovat, luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevat kriisinratkaisuvälineet. Direktiivi on saatettava kansallisesti voimaan viimeistään 1.1.2015. Velkojen alaskirjausta koskevaa sääntelyä on sovellettava viimeistään 1.1.2016 lukien. Talletussuojadirektiivin muutoksella yhtenäistetään mm. korvauskelpoisten talletusten määritelmä ja talletussuojan etukäteisrahoitusta koskevia periaatteita (rahoituksen tavoitetaso on 0,8 % korvattavista talletuksista 3.7.2024 mennessä) sekä lyhennetään korvausten maksamiselle asetettu määräaika nykyisestä kahdestakymmenestä työpäivästä tietyin poikkeuksin seitsemään työpäivään.

Uuden sääntelyn voimaantulon myötä rahoitusmarkkinasääntely kattaa välineet niin vakavaraisen laitoksen (luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset) normaalivalvontaan (mm. kriisinratkaisu- ja elvytysuunnitelmat, stressitestit, tarvittaessa vahvistettu valvonta), ennakkolisiin toimiin, mikäli laitoksen vakavaraisuudessa havaitaan ongelmia (elvytysuunnitelman täytäntöönpano ja ns. varhaisen puuttumisen viranomaisiätoimet), ja mikäli laitos kaatuu tai on kaatumassa, ehdotettu sääntely antaa viranomaisille laajat valtuudet eriasteisiin toimiin laitoksen hallitun alasajon varmistamiseksi. Viranomaisen keskeiset valtuudet kriisitilanteissa kattavat laitoksen kriisihallintoon asettamisen, omistuksen mitätöinnin, velkojen nimellisarvon alentamisen ja muuntamisen osakepääomaksi (ns. omistajan- ja sijoittajanvastuu), liiketoiminnan luovuttamisen ja väliaikaisen laitoksen tai omaisuushoito-yhtiön perustamisen. Sääntelyn lähtökohtana on, että tehokkaan valvonnan avulla

kyetään välttämään laitoksen pitkälle menevä kriisiytyminen ja kriisinratkaisuun ajautuminen.

Kansallisen sääntelyn keskeiset elementit

EU-sääntely jättää vain vähän kansallista harkintavaltaa. Merkittävimmät kansalliset ratkaisut kohdistuvat EU-sääntelyn edellyttämien viranomaistoimintojen organisointiin (Rahoitusvakausrasto) ja etukäteisrahastoinnin järjestämiseen (rahoitusvakausrasto).

Rahoitusvakausrasto. Esityksessä ehdotetaan perustettavaksi uusi kriisinratkaisuviranomaisen, Rahoitusvakausrasto (jäljempänä virasto), joka toimisi EU:n kriisinratkaisuasetuksen ja -direktiivin tarkoittamana kansallisena viranomaisena. Virastolla olisi EU-sääntelyn edellyttämällä tavalla hyvin laajat toimivaltuudet, joista säädettäisiin 1. lakiehdotuksessa (erityisesti 6—12 luku). Viraston tehtävistä ja sen hallinnoimista rahastoista säädettäisiin 2. lakiehdotuksessa ja viraston hallintomaksusta 4. lakiehdotuksessa.

Kyse on merkittävistä uusista viranomaiselle annettavista toimivaltuuksista, joita tosin on mahdollista soveltaa vain erittäin tiukkojen, laissa säädettyjen kriteerien täytyessä. Kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen on tarkoitettu vaihtoehdoksi selvitystilalle ja konkurssille. Välineitä voitaisiin käyttää vasta, jos laitos ei ole enää toimintakykyinen tai sitä uhkaa maksukyvyttömyysmenettely. Viraston vaatavana tehtävänä on näissä tilanteissa, joissa laitos on asetettu kriisihallintoon, löytää keinot ongelmien rajaamiseksi kriisiytyneeseen laitokseen ja estää näin rahoitusmarkkinoiden laajempi kriisiytyminen.

Valiokunta pitää perusteltuna esityksen lähtökohtaa muodostaa kriisinratkaisusta oma erillinen virasto. Näin kyetään parhaiten takaamaan merkittävät toimivaltuudet omaavan viranomaisen itsenäinen ja neutraali päätöksenteko. Yhtäläisesti valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että virastolla on hyvät mahdollisuudet yhteistyöhön muiden rahoitusmarkkinatoimijoiden (valtiovarainministeriö, Suomen Pankki ja Finanssivalvonta) kanssa. Näin voidaan viranomaisen pää-

töksenteon itsenäisyyttä vaarantamatta hyödyn-tää tarvittaessa muualla olevaa osaamista ja tietoja sekä kehittää toimintatapoja, joiden avulla hallintomenot ja samalla toimialalle koituvat ylimääräiset kustannukset kyetään pitämään mahdollisimman pieninä. Valiokunta katsoo, että esitys luo tämänkaltaiselle yhteistyölle toimivat puitteet.

Rahoitusvakausrahasto. Kriisinratkaisudirektiivi (100 artikla) edellyttää, että jäsenvaltioihin perustetaan rahoitusjärjestely, jonka käytöstä viranomaisen päättää. Viranomaisen tehtävänä on kerätä maksuvelvollisilta laitoksilta vakaussuorituksia ja tilittää ne kriisinratkaisusäätömuksella eteenpäin. Sijoituspalveluyrityksiltä kerätyt vakaussuoritusmaksut (kansallinen vakaussuoritusmaksu) jäisivät kansalliseen rahastoon, ja luottolaitoksilta kerätyt maksut (EU:n vakaussuoritusmaksu) tilitetään eteenpäin EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon. Viranomaisen tehtävänä on varmistaa, että toimiala maksaa maksut ajallaan ja että ne tuloutetaan eteenpäin ajallaan. EU:n yhteinen kriisinratkaisurahasto kartutetaan täyteen määräänsä⁶ kahdeksan vuoden siirtymäajan kuluessa.

Talletussuojadirektiivi puolestaan edellyttää, että kansallisesti varaudutaan 10 vuoden siirtymäajan kuluessa rahastoimaan määrä, joka vastaa 0,8 %:a suojattujen talletusten määrästä. Talletuspankeilta kerätään tätä tarkoitusta varten talletussuojamaksu. Talletussuojaan liittyvät varat on pidettävä erillään muuhun kriisinhallintaan liittyvistä varoista, ja talletussuojaa varten rahastoituvia varoja voidaan käyttää vain kansalliseen kriisinratkaisuun.

Uusi sääntely muuttaa täysin nykyisin voimassa olevan kansallisen järjestelymme, jossa varautuminen pankkikriisien varalta on perustunut julkisrahoitteisen valtion vakuusrahaston ja nyttemmin myös pankkiveron muodostamaan kokonaisuuteen. Talletussuojan osalta kansallinen varautuminen täyttää jo nyt rahastointias-teeltaan EU:n velvoitteet (rahastoituna on noin

1,3 % suojatuista talletuksista). Rahastoinnin järjestämistapa on kuitenkin tarpeen uudistaa ja saattaa rahaston hallinnointi viranomaisen vastuulle.

Uuden EU-sääntelyn myötä kansallinen varautumisjärjestelmämme puretaan ja tilalle tulee uuden Rahoitusvakaussuoritusviraston hallinnoima rahoitusvakaussuoritusrahasto, joka koostuu vakaussuoritusmaksuista kartutettavasta kriisinratkaisurahastosta ja talletussuojamaksuista kartutettavasta talletussuojarahastosta. Valtion vakuusrahasto lakkautetaan, ja väliaikaisen pankkiveron periminen päättyy.

Kaikki talletussuojaan liittyvät tehtävät, oikeudet ja velvollisuudet siirtyisivät Rahoitusvakaussuoritusviraston hallinnoiman uuden talletussuojarahaston vastuulle, mutta nykyinen, toimialan hallinnoima talletussuojarahasto jäisi toistaiseksi ainakin osittain jäljelle. Esityksen 6. lakiehdotuksen siirtymäsäännös sisältää tarkemmat säännökset siitä, miten ja mihin tarkoituksiin vanhan talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää. Säännöksen mukaisesti rahaston varoja voidaan, rahaston erikseen niin päättäessä, käyttää mm. rahaston jäsenluottolaitosten vuotuisten talletussuojamaksujen kattamiseen. Mikäli rahasto päättää näin menetellä, vanhaan rahastoon jää 2. lakiehdotuksen 8 luvun 2 §:n mukaisen 10 vuoden siirtymäajan jälkeen edelleen jäljelle osuus, joka ylittää uuden talletussuojarahaston edellyttämän (0,8 % suojatuista talletuksista) määrän. Samoin rahastolla olisi mm. mahdollisuus päättää, että siitä maksetaan jäsenpankkien puolesta mahdollisesti tarvittava ylimääräinen vuotuinen talletussuojamaksu. Virastolle annettaisiin puolestaan oikeus erikseen säädetyissä poikkeuksellisissa tilanteissa (siirtymäsäännöksen 7 momentin 2 kohta) velvoittaa vanha talletussuojarahasto siirtämään uuteen talletussuojarahastoon varoja korvausten hoitamiseksi.

Talousvaliokunta toteaa, että EU-sääntelyn edellyttämä rahastointivelvoite voitaisiin periaatteessa toteuttaa lähinnä talousarvioon sidotun rahoituksen tai nyt ehdotetunkaltaisen talousarvion ulkopuolisen rahaston avulla. Valiokunta katsoo, että esityksessä ehdotettu malli on tarkoituksenmukaisempi kriisinratkaisun tar-

⁶ noin 55 miljardia euroa, josta Suomen osuus on noin 1,2 miljardia euroa

peet huomioon ottaen. Se mahdollistaa talousarvioimenettelyä joustavamman rahaliikenteen hoitamisen kansallisen rahaston ja EU:n kriisinhallintarahaston välillä. Kriisitilanteessa saattaa lisäksi tulla esille tarve nopeasti kerätä toimialalta ylimääräinen vakuusmaksu. Tämänkin kaltaisiin tilanteisiin talousarvioon sidottu rahoitus sopii huonosti.

Valiokunta pitää päälinjauksiltaan perusteltuna myös talletussuojan toteuttamisen osalta ehdotettua menettelyä. Nykyisestä talletussuojarahastosta säädetään luottolaitoslain 14 luvussa. Sen mukaisesti talletussuojarahastossa olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan korvausten maksamiseen tallettajille laissa tarkemmin määritellyissä talletuspankin maksukyvyttömyystilanteissa. Lisäksi laissa säädetään, ettei talletuspankeilla ole oikeutta vaatia itselleen osuutta talletussuojarahastoon kerätyistä varoista eikä myöskään oikeutta luovuttaa varoja toiselle. Nykyiseen talletussuojarahastoon kerätyt varat on siten rahastoitu tiettyä tarkoitusta varten ilman, että varoja rahastoinneilla olisi oikeutta vaatia maksamaansa osuutta tai muuttaa varojen käyttötarkoitusta. Varat on ennakkollisesti kerätty toimialalta tallettajien suojaksi ja voidaan jatkossakin käyttää vain tähän tarkoitukseen. Tallettajien mahdollisuudet saada korvausta nykyisestä talletussuojarahastosta ovat yhtäläiset, eivätkä ne ole esimerkiksi sidoksissa siihen, kuinka kauan asianomainen pankki on ollut talletussuojarahaston jäsenenä tai minkä verran se on talletussuojamaksuja maksanut. Hallituksen esityksessä ehdotettu malli, joka mahdollistaa varojen siirron samaan, ja yksinomaan kansalliseen, käyttötarkoitukseen, on valiokunnan näkemyksen mukaan perusteltu. Valiokunta pitää myös tärkeänä säännöstä 10 vuoden siirtymäajasta.

Kuten edellä on todettu, virastolla on 6. lakiehdotuksen siirtymäsäännöksen 7 momentin 2 kohdan mukaisesti oikeus velvoittaa vanha rahasto siirtämään varoja uuteen talletussuojarahastoon sellaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa talletussuojarahastossa jo olevat varat eivät riitä korvausten maksuun eikä ylimääräisiä vuotuisia talletussuojamaksuja kyetä perimään riittävän nopeasti ja vakauden turvaavalla

tavalla. Näissä tilanteissa vanhan talletussuojarahaston varoja voitaisiin käyttää myös sellaisten talletuspankkien tallettajien hyväksi, jotka eivät ole olleet vanhan talletussuojarahaston jäseniä. Talousvaliokunta pitää esityksen lähtökohtaa tältäkin osin perusteltuna. Se vastaa nykyisiä talletussuojarahaston käyttöperiaatteita turvaamalla kaikkien tallettajien tasapuolisen kohtelun. Toisaalta valiokunta painottaa, että menettely on poikkeuksellinen ja voi tulla sovellettavaksi vain, mikäli uudessa talletussuojarahastossa olevat varat on jo käytetty eikä tarvittavia varoja voida periä ylimääräisillä vuotuisilla talletusmaksuilla ilman, että rahoitusmarkkinoiden vakuus vaarantuu. Kyseeseen voivat näin ollen tulla tilanteet, joissa esimerkiksi talletuspaon vaara on ilmeinen ilman nopeita toimia. Mikäli virasto joutuu soveltamaan edellä mainittuja poikkeuksellisia toimia, saattaa syntyä tilanne, jossa vanhan talletussuojarahaston varoista pääsee hyötymään myös sellainen talletuspankki, joka ei ole vanhan talletussuojarahaston jäsen. Talousvaliokunta pitää tarkoituksenmukaisena, että näissä tilanteissa vanhalle talletussuojarahastolle syntyy takautumissaaminen määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu vanhasta talletussuojarahastosta tai käytetty muuten kriisinvastauksen kustannusten kattamiseen 2. lakiehdotuksen 5 luvun 14 §:n mukaisesti. Valiokunta on tehnyt tähän liittyvän muutosesityksen 6. lakiehdotuksen siirtymäsäännökseen lisäämällä siihen uuden 11 ja 12 momentin. Muutosesitystä kuvataan tarkemmin yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Muuta. Kansallisten rahoitusmarkkinoidemme kannalta on tärkeää, että kriisinvastausmenettelyt toimivat hyvin myös markkinoilla, joista merkittävän osan muodostavat *ulkomaisiin konserneihin kuuluvat tytärluottolaitokset*. Talousvaliokunta toteaa, että 1. lakiehdotusta sovelletaan suomalaisiin luottolaitoksiin siitä riippumatta, kuuluvatko ne ulkomaiseen konserniin vai eivät. Jos laitos on osa ulkomaista konsernia, sen kriisinvastausuunnitelman laatimiseen sovelletaan kriisinvastausdirektiivin 10—14 artiklaa, ja jos konsernin emoyhtiönä toimiva

luottolaitos on osa yhteistä kriisiratkaisumekanismia, EU:n kriisiratkaisuasetuksen 8 ja 9 artiklaa. Lisäksi 1. lakiehdotuksen 8 luvun 10 §:ssä ehdotetaan säädettävän muiden ETA-valtioiden kriisiratkaisuviranomaisten kanssa tehtävästä yhteistyöstä alentamiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimusta sovellettaessa. Tähän liittyvät ratkaisut tehdään laitospohjaisesti.

Asian käsittelyn yhteydessä on tuotu esille, että uutta sääntelyä tulisi soveltaa vain liikepankkeihin ja sulkea pois sen soveltamisalasta tavanomaisista luottolaitoksista poikkeavat yhteisöt, kuten esimerkiksi kokonaan julkisen sektorin omistama *Kuntarahoitus Oyj*. Talousvaliokunta toteaa, ettei kriisiratkaisudirektiivi mahdollista lakisääteistä poikkeusta luottolaitosten toiminnan luonteen perusteella. Kun laitos omaa luottolaitos-statuksen, se sitoutuu samalla noudattamaan myös luottolaitosten toimintaa koskevia säännöksiä, vaikka esimerkiksi laitoksen julkisoikeudellinen luonne saattaisi puoltaa muunlaista tulkintaa.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Perustuslakivaliokunnan lausunnossa ei ole esitetty huomautuksia lakiehdotusten, valtiosopimuksen tai siihen liittyvän julistuksen säätämisyjärjestyksen osalta.

Lausunnossa on kuitenkin ehdotettu muutoksia yksittäisiin säännöksiin, jotka sisältyvät 1., 2. ja 4. lakiehdotukseen. Talousvaliokunta on ottanut pääosin ehdotukset huomioon jäljempänä yksityiskohtaisista perusteluista ilmenevällä tavalla. Niiltä osin kuin perustuslakivaliokunta on esittänyt muutoksia 1. lakiehdotuksen 16 luvun 1 §:ään ja 4. lakiehdotuksen 6 §:n 1 momenttiin talousvaliokunta toteaa seuraavaa.

Esityksen 1. lakiehdotuksen 16 luvun 1 §:ssä valtuutetaan valtioneuvosto päättämään määräaikaista rahoitusmarkkinoilla toimiviin kohdistuvista (1 kohta) tai säänneltyä arvopaperikauppaa (2 kohta) koskevista rajoituksista tai kielloista. Hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on asetettu näiden poikkeuksellisten valtuuksien käytölle erittäin tiukat kriteerit.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan katsonut, että 1 §:n molempia kohtia tulee täydentää ainakin esimerkkiluettelolla niistä rajoitusta ja kieltotoimenpiteistä, joita valtioneuvosto voi säännöksen perusteella asettaa.

Mainittu säännös vastaa voimassa olevaa valtion vakuusrahastosta annetun lain (379/1992) 19 b §:ää, josta säädettäessä perustuslakivaliokunta nosti lausunnossaan esille vastaavan muutostarpeen. Talousvaliokunnan mietinnössä (TaVM 7/2009 vp) todettiin tällöin, että: "Talousvaliokunnan käsityksen mukaan 19 b §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtia on vaikea etukäteen täydentää riittävän valaisevilla asioilla selventävillä esimerkkiluetteloilla, koska nähtävissä ei ole tilanteita, joissa lakia jouduttaisiin soveltamaan. Tilanteet rahoitusmarkkinoilla voivat olla niin uusia ja erilaisia, että niiden edellyttämiä toimenpiteitä on vaikea ennakoita. Valtioneuvoston toimenpiteet on kytketty välttämättömyyteen, josta seuraa, että säännöksiä voidaan soveltaa vain, jos niiden tavoitteita ei ole mahdollista saavuttaa viranomaisten muilla toimivaltuuksilla. Lisäksi ennen päätöksentekoa valtiovarainministeriön on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta ja Finanssivalvonnalta. Valtioneuvoston päätöksestä voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jonka on käsiteltävä asia kiireellisenä." Edellä olevilla perusteilla talousvaliokunta ei esittänyt perustuslakivaliokunnan ehdottamia muutoksia, vaan katsoi, että jos lain soveltaminen ajankohtaistuu, valtioneuvostolla tulee olla laissa säädetyissä rajoissa toimivalta päättää toimenpiteistä senhetkisen vallitsevan tilanteen mukaan.

Talousvaliokunta toteaa, ettei tilanne rahoitusmarkkinoilla ole näiltä osin muuttunut ainakaan selkeämpään suuntaan ja vuonna 2009 todetut perusteet ovat tämän vuoksi edelleen voimassa. Esimerkkinä todettakoon, että voimassa oleva säännös laadittiin alun perin vuonna 2009 finanssikriisin puhkeamisen aikoihin, kun Keski-Euroopan maissa oli koettu markkinoiden vakautta uhkaavia rahoituslaitosten osakekurssien muutoksia niiden laajamittaisen lyhyeksi myynnin johdosta. Lyhyeksi myynnin aalto levisi nopeasti maasta toiseen, ja kävi ilmi, ettei Suomen

viranomaisilla olisi riittäviä valtuuksia tilanteen hallintaan, jos kriisi leviäisi myös Suomeen. Valtion vakuusrahastosta annetun lain 19 b §:n tarkoituksena oli antaa viranomaisille tarvittavat poikkeusvaltuudet mainitun kaltaisten vakavien ja Suomea ulkomailta kohtaavien ennakoimattomien häiriöiden hallintaan.

Edellä mainituin perustein talousvaliokunta esittää, että mainittu lainkohta hyväksytään hallituksen esityksessä ehdotetussa muodossa.

Esityksen 4. lakiehdotuksen 6 §:ssä säädetään hallintomaksun alentamisesta. Pykälän 1 momentin mukaisesti hallintomaksuina perittävän määrän ollessa todennäköisesti suurempi kuin Rahoitusvakuusviraston kustannukset on viraston tarvittaessa määrättävä hallintomaksu siten alennettuna, ettei ylitettä todennäköisesti synny.

Perustuslakivaliokunta katsoo lausunnosaan, ettei Rahoitusvakuusviraston hallintomaksun alentamisessa näytä olevan kyse poikkeuksellisesta veronhuojennuksesta, ja toteaa, että sääntelyä on välttämätöntä tämän vuoksi tämentää.

Talousvaliokunta toteaa, että uusi kriisinratkaisusääntely luo järjestelyn, jonka käytännön toteutusta on vielä vaikeaa ennakoida. Osana kriisinratkaisumekanismissa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toimivalta on osin päällekkäinen EU:n kriisinratkaisuneuvoston toimivallan kanssa. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset myös osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston työhön. Lisäksi EU:n kriisinratkaisuasetuksessa on säädetty kansallisille viranomaisille velvollisuus toteuttaa kriisinratkaisuneuvoston tekemiä päätöksiä.

Esimerkiksi kriisinratkaisuneuvoston ensisijaisen toimivallan piiriin kuuluville kolmelle suomalaiselle luottolaitokselle laaditaan kriisinratkaisusuunnitelmat todennäköisesti pääosin Rahoitusvakuusviraston toimesta. Kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen työllistää virastoa etenkin sen toiminnan ensimmäisinä vuosina. Lisäksi osallistuminen kriisinratkaisuneuvoston työhön olisi todennäköisesti tiivistä silloin, kun kriisinratkaisuneuvoston toimivallan piiriin kuuluvaan luottolaitokseen sovellettaisiin krii-

sinratkaisuvälineitä tai se hyödyntäisi EU:n yhteistä kriisinratkaisurahastoa. Kuten hallituksen esityksessä todetaan, Rahoitusvakuusviraston toiminta on luonteeltaan sellaista, ettei sen toiminnasta aiheutuvia kustannuksia pystytä arvioimaan yksityiskohtaisesti. Talousvaliokunta viittaa perustuslakivaliokunnan aiempaan vastaavaan tulkintaan (PeVL 41/2004 vp), joka liittyy Rahoitustarkastuksen hallintomaksusta annetun lakiehdotuksen käsittelyyn (HE 199/2004 vp). Esityksessä Rahoitustarkastukselle annettiin mm. harkintavaltaa alentaa valvontamaksua. Perustuslakivaliokunta totesi tuolloin, että valvontamaksuja ja -kustannuksia voi olla vaikea mitoittaa vastaamaan toisiaan. Joskus kerättyjä valvontamaksuja saattaa kertyä enemmän kuin kustannuksia. Lisäksi Rahoitustarkastukselta on saattanut jäädä edelliseltä vuodelta ylijäämää, joka lisätään laskelman tuottoihin. Myös pankkien taseet, joiden perusteella valvontamaksu on säädetty, ovat saattaneet muuttua. Perustuslakivaliokunta kiinnitti myös huomiota siihen, että hallituksen esityksen perustelujen mukaan valvottavien yhdenvertaisen kohtelun vuoksi on pääsääntönä pidettävä, että maksua alennetaan kaikkien maksuvelvollisten osalta samalla suhteellisella määrällä. Edellä olevin perustein perustuslakivaliokunta piti valvontamaksun alentamismenettelyä asianmukaisena todeten, että: "Koska alentaminen tapahtuu maksuvelvollisten eduksi ja harkinnan katsotaan olevan sidottua harkintaa, täyttää ehdotus perustuslain 81 §:n 1 momentin vaatimuksen veron suuruuden perusteiden määräytymisestä lailta. Valiokunta pitää kuitenkin asianmukaisena, että 1. lakiehdotuksen 9 §:ään lisätään maininta siitä, että maksua alennetaan yhdenvertaisesti kaikkien maksuvelvollisten osalta samalla suhteellisella määrällä."

Talousvaliokunta katsoo, että 4. lakiehdotuksen 6 § vastaa Rahoitustarkastuksen valvontamaksulain 9 §:ää ja tämän vuoksi viimeksi mainitun lain yhteydessä tehtyä tulkintaa sidotusta harkinnasta tulisi soveltaa myös ehdotettuun 6 §:ään. Perustuslakivaliokunnan vuonna 2004 edellyttämä maksuvelvollisten yhdenvertaisuus on otettu huomioon 6 §:n 3 momentissa.

Edellä olevin perustein talousvaliokunta esittää, että 4. lakiehdotuksen 6 § hyväksytään hallituksen esityksessä ehdotetussa muodossa.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

1 luvun 3 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 2 kohdassa olevaa sijoituspalveluyrityksen määritelmää esitetään muutettavaksi siten, että siinä viitataan nimenomaisesti kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineillä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista. Muutos täsmentää kriisinratkaisulain soveltamisalaa.

Lisäksi pykälän 1 momentin 25 kohdassa olevaa säädösviittausta on korjattu ja 4 momenttiin on tehty teknislouenteinen täsmennys.

1 luvun 6 §. Lain tavoitteet ja yleiset soveltamisperiaatteet. Pykälän otsikon kirjoitusasua on korjattu ja 3 momentin 6 kohtaan on tehty kieliasun korjaus.

2 luvun 1 §. Velvollisuus laatia kriisinratkaisusuunnitelma. Pykälän 7 momentin kieliasua on täsmennetty.

2 luvun 10 §. Yksinkertaistetut velvoitteet tietyille laitoksille. Säännös perustuu kriisinratkaisudirektiivin 4 artiklaan. Sen mukaan laitosta koskevat "yksinkertaistetut velvoitteet", jos arvioidaan, ettei sen kaatumisella ole mm. merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoiden toimintaan.

Pykälän 1 momentissa on tarkoitus säätää, että viraston on määriteltävä kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevat yksinkertaistetut vaatimukset sellaisia laitoksia varten, joiden kaatumisella 1 luvun 6 §:ssä säädetyt tavoitteet ja soveltamisperiaatteet huomioon ottaen ja kaatumista seuraavalla konkurssiin asettamisella ei arvioida olevan merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin

laitoksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin.

Jotta sääntelyn tarkoitus tulee selkeämmin esille, pykälän 1 momentista esitetään poistettavaksi sanat "merkittävät kielteiset", jotka momentin asiayhteydessä saattavat aiheuttaa sekaannusta sääntelyn tarkoituksesta.

2 luvun 12 §. EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen. Pykälässä oleva säännösviittausta on korjattu.

4 luvun 4 §. Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaiseminen. Pykälän 1 momentin kirjoitusasua on korjattu.

4 luvun 5 §. Ryhmään kuuluvan yrityksen asettaminen kriisihallintoon. Pykälän 2 momentin kieliasuun on tehty korjaus.

4 luvun 6 §. Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet. Valiokunta ei esitä muutosta lainkohtaan, mutta täydentää säännöksen 1 momentin 1 kohdan perusteluja siten, että sääntely johtaa yhtiö- ja insolvenssioikeuden yleisten periaatteiden mukaiseen lopputulokseen.

Lainkohdan mukaan laitoksen tappioista vastaavat säännöksessä mainitut tahot samassa etusijajärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa. Talousvaliokunta täsmentää, että tämän mukaisesti kaikki osakkeet mitätöidään ennen kuin pääomalainoja ja velkoja alennetaan.

5 luvun 2 §. Arvioija. Pykälän 2 momenttiin on tehty kieliopillinen korjaus.

7 luvun 2 §. Kriisinratkaisuvälineet. Pykälän 3 momentissa säädetään kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta virastolle aiheutuvien kustannusten kattamisesta. Momentin mukaisesti Rahoitusvakuusvirasto voi päättää periä laitokselta kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä virastolle aiheutuneista kustannuksista. Tällaisia kustannuksia voivat olla esimerkiksi laitoksen toiminnan arvostuksesta ja toiminnan jatkamisen turvaamisesta aiheutuvat kulut.

Perustuslakivaliokunta on edellyttänyt, että ehdotusta täydennetään maksun suuruuden perusteita koskevin säännöksin. Tähän liittyen talousvaliokunta esittää, että momenttia täsmennetään siten, että perittävän korvauksen tulee perustua aiheutuneiden kustannusten omakustannusarvoon.

8 luvun 3 §. *Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano.* Pykälän 3 momenttiin on tehty kieliasun korjaus.

8 luvun 10 §. *Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisiratkaisuviranomaisten kanssa.* Pykälän 6 momentin kirjoitusasu on korjattu ja 8 momenttiin on tehty korjaus säännösviittaukseen.

9 luvun 2 §. *Liiketoiminnan luovutukseen sovellettavat periaatteet.* Pykälän 1 momentin kirjoitusasu on täsmennetty.

11 luvun 1 §. *Omaisuuksienhoitoyhtiön perustaminen ja verojen ja velkojen luovuttaminen.* Pykälän 5 momentin kirjoitusasu on korjattu.

12 luvun 1 §. *Toimivaltuudet.* Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Rahoitusvakausvirastolla on oikeus suorittaa tehtäviensä hoitamisen vaatimassa laajuudessa ja salassapitosäännösten estämättä tarkastuksia luottolaitoksessa ja sijoituspalveluyrityksessä.

Perustuslakivaliokunnan edellyttämällä tavalla valiokunta esittää, että lainkohtaan lisätään viittaus hallintolain 39 §:ään.

12 luvun 10 §. *Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen.* Pykälän 1 momentissa on korjattu säännösviittaus.

14 luvun 4 §. *Kriisiratkaisukollegion tehtävät ja toiminta.* Pykälän 1 momentin 6 kohdan kirjoitusasu on korjattu.

14 luvun 10 §. *Viraston ilmoitusvelvollisuus ja tehtävät ryhmäkriisiratkaisuviranomaisena*

laitoksen kriisiratkaisun edellytysten arvioinnissa. Pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohdassa on täsmennetty kirjoitusasu.

14 luvun 13 §. *Ryhmäkriisiratkaisun rahoitus.* Pykälän 2 momentin 5 kohdan säännösviittaukseen on täsmennetty.

17 luvun 3 §. *Muutoksenhaku.* Pykälässä säädetään muutoksenhausta Rahoitusvakausviraston lain nojalla antamaan päätökseen.

Kriisiratkaisudirektiivin 85 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltion on varmistettava, että muutoksenhakumenettely hoidetaan kiireellisenä. Talousvaliokunta esittää, että pykälän 2 momenttia täydennetään siten, että siinä edellytetään hallinto-oikeuden käsittelevän asian kiireellisenä.

18 luvun 1 §. *Seuraamusmaksu.* Pykälän 1 ja 2 momentin säännösviittaukseen on täsmennetty.

2. Laki rahoitusvakausviranomaisesta

Johtolause. Lakiehdotus sisältää esityksen talousarvion ulkopuolisen rahaston perustamisesta. Esitys täytyy tämän vuoksi hyväksyä perustuslain 87 §:n mukaisella määränemmistöllä.

Valiokunta on tehnyt johtolauseeseen säätämisjärjestyksestä koskevan täydennyksen.

1 luvun 3 §. *Määritelmät.* Pykälän 1 momentin 5 kohtaan esitetään tehtäväksi sama sijoituspalveluyrityksen määritelmän täsmennys kuin edellä 1. lakiehdotuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa.

Valiokunta on lisäksi täsmennänyt 1 momentin 1, 9, 11 ja 15 kohdassa olevia säännösviittauksia.

1 luvun 4 §. *Tehtävät.* Pykälän 1 momentin 5 kohdassa olevaa säädösviittaukseen on täsmennetty.

2 luvun 4 §. *Neuvottelukunta.* Pykälän 1 momentin kirjoitusasu on täsmennetty.

3 luvun 6 §. Talletussuojarahaston varojen sijoittamista koskevat erityiset säännökset. Pykälän 2 momentissa on korjattu kirjoitusvirhe.

4 luvun 1 §. EU:n vakaussuorituksen määräytyminen. Pykälässä on otettu huomioon valmisteilla oleva komission delegoitu asetus⁷.

4 luvun 2 §. EU:n vakaussuorituksen maksun menetely. Pykälässä on otettu huomioon edellä 1 §:ssä mainittu asetus.

4 luvun 5 §. Kansallinen vakaussuoritus ja kriisintarkkailurahaston tavoitetaso. Pykälässä on otettu huomioon edellä 1 §:ssä mainittu asetus.

4 luvun 6 §. Kansallisen vakaussuorituksen määräytymisperusteet. Pykälässä on otettu huomioon edellä 1 §:ssä mainittu asetus.

4 luvun 8 §. Kansallisten vakaussuorituksen käyttö. Pykälän 1 momentin 1 kohdassa käytettyjä termejä on täsmennetty.

5 luvun 4 §. Talletussuojamaksu ja talletussuojajärjestelmän liittymismaksu. Pykälän 1 momentissa säädetään kriisintarkkailudirektiivin 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti talletuspankin velvollisuudesta maksaa talletussuojarahastoon vuotuinen maksu.

Valiokunta esittää, että lainkohtaa täydennetään siten, että siinä hyödynnetään edellä mainitun artiklan 3 kohdassa annettu mahdollisuus kerryttää osa tavoitetasosta pankkien antamalla maksusitoumuksilla. Lisäyksen mukaisesti enintään 30 prosenttia talletussuojarahaston vähimmäistasosta voisi muodostua talletuspankkien antamista maksusitoumuksista.

⁷ Komission delegoitu asetus (EU) N:o .../..., annettu 21.10.2014, 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta; Kom:n asiak. nro: C(2014) 7674 final

5 luvun 7 §. Talletussuojarahaston varojen käyttö. Pykälän 2 momentin 2 kohdassa on korjattu kirjoitusvirhe.

5 luvun 8 §. Korvattavat talletukset. Pykälän 2 momentissa säädetään asunnonvaihtotilanteita koskevasta poikkeuksesta.

Pykälän 2 momenttia esitetään täsmennettäväksi siten, että siitä käyvät selkeämmin ilmi ehdotetun poikkeuksen aikarajaukset. Lainkohdan soveltamisen edellytyksenä on, että hallituksen esityksen perusteluissa (s. 148/II) tarkoitettujen asunnon myynnistä saadut varat on talletettu talletuspankin tilille enintään 6 kuukautta ennen saman luvun 9 §:ssä säädetyn maksuvelvollisuuden alkamisajankohtaa. Kuuden kuukauden määräaika laskettaessa olennaista on, että lain 1 luvun 3 §:n 11 kohdassa määritelty talletus on tapahtunut määräaikojen puitteissa, vaikka talletus kirjautuisi tallettajan tilille vasta myöhemmin.

5 luvun 13 §. Talletuskannan siirron vaikutus talletussuojaan. Pykälässä säädetään direktiivin 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti talletuskannan siirron vaikutuksista.

Valiokunta esittää, että lainkohtaa täydennetään säätämällä siinä voimassa olevaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 15 §:ää vastaavasti talletusten määräaikaisesta suojasta fuusiotilanteissa.

Pykälään esitetään tähän liittyen lisättäväksi uusi 1 ja 2 momentti, jolloin hallituksen esityksen 1—4 momentti siirtyvät 3—6 momentiksi. Lisäyksen johdosta hallituksen esityksen 2 momenttiin, joka siirtyy uudeksi 4 momentiksi, tehdään lisäksi korjaus säännösviittaukseen.

5 luvun 14 §. Talletussuojarahaston varojen käyttö kriisintarkkailun rahoittamisessa. Pykälässä säädetään kriisintarkkailudirektiivin 109 artiklan mukaisesta talletussuojarahaston osallistumisesta kriisintarkkailun kustannuksiin. Direktiivi edellyttää, että talletussuojarahaston osallistuminen rajoittuu lopullisten tappioiden määrään, joista se olisi vastannut pankin konkurssitilanteessa. Edellä mainitun artiklan 4 kohdassa

täsmennetään, että tappioilla tarkoitetaan nettotappioita.

Valiokunta esittää, että pykälän 3 ja 5 momenttia täsmennetään siten, että tappioiden määritellään tarkoittavan nettotappioita.

7 luvun 9 §. Rikemaksu. Pykälään on tehty säännösviittauksiin liittyvät tarkennukset.

8 luvun 2 §. Siirtymäsäännökset. Pykälässä säädetään 5 luvun 10 §:ssä tarkoitettua korvausten enimmäismaksuaikaa koskevasta siirtymäsäännöksestä.

Vastaavalla tavalla kuin edellä 4 luvun 1, 2, 5 ja 6 pykälän osalta on todettu, valiokunta on ottanut pykälän 1 ja 6 momentissa huomioon valmisteilla olevan komission asetuksen, joka on julkaistu 21.10.2014.

Lisäksi pykälän 2—4 ja 9 momenttiin on tehty kieliasuun ja säädösviittauksiin liittyviä tarkennuksia.

3. Laki vakauseräyksen siirrosta yhteiseen kriisintarkkailurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Lain nimike. Lain nimike on muutettu vastaamaan sen sisältöä. Eduskunta hyväksyy hallituksen esityksessä tarkoitettua sopimuksen ponnin perusteella ainoassa käsittelyssä.

4. Laki Rahoitusvakauseräviraston hallintomaksusta

8 §. Muutoksenhaku. Pykälän 2 momentin mukaan Rahoitusvakauseräviraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Lainkohdassa ei sen sijaan ole säädetty viranomaisen muutoksenhakuoikeudesta tilanteessa, jossa hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viranomaisen päätöksen. Viranomaisen muutoksenhakuoikeus jää näin tapauskohtaisesti tuomioistuimen harkittavaksi hallintolainkäyttölain 6 §:n 2 momentin nojalla.

Talousvaliokunta esittää, ettei viranomaisen muutoksenhakuoikeutta jätetä tuomioistuimen tapauskohtaiseen harkintaan, vaan että siitä säädetään vastaavalla tavalla kuin 1. lakiehdotuksen 17 luvun 3 §:ssä. Valiokunta on tehnyt 8 §:n 2 momenttiin täydennyksen, jonka mukaisesti virastolla on oikeus hakea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen.

5. Laki Finanssivalvonnasta

Johtolause. Johtolauseessa on otettu huomioon valiokunnan ehdottama muutos lain 67 §:ään.

67 §. Tarkastustehtävien siirtäminen. (Uusi) Pykälän 3 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan johdosta. Artiklan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Ehdotetun momentin mukaan Finanssivalvonta voisi maksaa korvauksen myös Euroopan valvontaviranomaiselle ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen lisäksi pykälässä tarkoitettujen tehtävien luovuttamisen johdosta. Tehtävien siirtoon perustuvan korvauksen maksamisen mahdollisuus on tarpeen ulottaa koskemaan kaikkia Euroopan valvontaviranomaisia. Ehdotettua lain 67 §:n 7 momenttia vastaavasti on perusteltua säätää Finanssivalvonnalle oikeus maksaa korvaus Euroopan valvontaviranomaiselle Euroopan finanssivalvontasetuksia vastaavasti tilanteissa, joissa Finanssivalvonta siirtää tarkastustehtäviä Euroopan valvontaviranomaiselle.

Pykälän 7 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi poistamalla momentin sisältämä edellytys siirtää vain tarkastustehtäviä, jotka ovat tarpeen rajat ylittävää toimintaa harjoittavan valvottavan tai ryhmittymän tehokasta valvontaa varten. Voimassa olevassa laissa olevan rajoituksen soveltamisalan kaventaminen momentissa tarkoitetuissa tilanteissa mahdollistaisi tarkastustehtävien, kuten esimerkiksi tietojen keräämistä koskevien tehtävien, siirtämisen Euroopan valvon-

taviranomaiselle myös muissa tilanteissa kuin nykyisin. Ehdotetulla momentilla ei olisi tarkoitus muuttaa oikeustilaa muuten, ja näin ollen esimerkiksi päätösvallan siirtäminen Euroopan valvontaviranomaiselle edellyttäisi yhä 67 §:n 6 momentissa edellytetyn ehdon täyttymistä.

6. Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Johtolause. Voimassa olevan lain ruotsinkielisen version 12 luvun 15 §:n 1 momentin sanamuoto ei vastaa suomenkielistä vastaavaa lainkohtaa. Asianomaiseen ruotsinkieliseen säännökseen tehdään tähän liittyvä tekninen tarkennus.

Johtolauseessa on lisäksi otettu huomioon valiokunnan jäljempänä ehdottamat uudet pykälämuutokset.

1 luvun 1 §. Lain tarkoitus. (Uusi) Valiokunta on korjannut voimassa olevaan lakiin sisältyvän kirjoitusvirheen.

8 a luvun 13 §. Yksinkertaistetut velvoitteet. Säännös perustuu kriisinratkaisudirektiivin 4 artiklaan. Sen mukaan laitosta koskevat "yksinkertaistetut velvoitteet", jos arvioidaan, ettei sen kaatumisella ole mm. merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoiden toimintaan.

Pykälän 1 momentin tarkoituksena on säätää, että Finanssivalvonnan on määriteltävä elvytys-suunnitelmia koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa asianomaisessa 8 a luvussa edellä säädetyistä vaatimuksista. Vaatimukset koskevat sellaisia laitoksia, joiden kaatumisella ottaen huomioon kriisinratkaisulain 1 luvun 6 §:ssä säädetyt tavoitteet ja soveltamisperiaatteet ja kaatumista seuraavalla konkurssiin asettamisella ei arvioida olevan merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin laitoksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin. Finanssivalvonta voisi edellä olevan estämättä milloin tahansa soveltaa edellä asianomaisessa luvussa säädetyjä täysimääräisiä velvoitteita.

Jotta sääntelyn tarkoitus tulee selkeämmin esille, pykälän 1 momentista esitetään poistettaviksi sanat "merkittävät kielteiset", jotka momentin asiayhteydessä saattavat aiheuttaa sekaannusta sääntelyn tarkoituksesta.

10 luvun 8 §. Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus. (Uusi) Valiokunta on korjannut voimassa olevaan lakiin sisältyvät virheet pykälän 2, 3 ja 6 momentissa. Edellä mainitut lainkohdat eivät ole riittävän täsmällisesti vastanneet sääntelyn lähtökohtana olevassa luottolaitosdirektiivin 131 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

23 luvun 2 §. Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset. (Uusi) Pykälän 2 momentissa on korjattu virheellinen säännösviitta.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Talusvaliokunta esittää, että säännökseen lisätään uusi 11 ja 12 momentti. Lisäykset liittyvät saman säännöksen 7 momentin 2 kohtaan, jolla turvataan tallettajien yhdenvertainen kohtelu ja mahdollisimman nopea korvattavien talletusten maksatusaika. Ehdotetulla uudella 11 ja 12 momentilla on tarkoitus ennalta estää tilanteet, joissa tämän lain voimaantulon jälkeen talletussuojajärjestelmään liittynyt talletuspankki voisi hyötyä vanhaan talletussuojarahastoon kartutetuista varoista. Momentit vastaisivat asiallisesti rahoitusvakuusviranomaisesta annettavan lain 5 luvun 15 §:ää, jossa säädetään Rahoitusvakuusviraston takautumisoikeudesta, kun uuden talletussuojarahaston varoja on käytetty talletusten korvaamiseen tai kriisinratkaisun kustannusten kattamiseen. Ehdotetussa 12 momentissa säädettäisiin lisäksi vanhan talletussuojarahaston velkojan asemasta uuden talletuspankin konkurssissa.

Lisäksi säännöksen 8 momenttiin on tehty sääntelyä täsmentävät muutokset.

8. Laki sijoituspalvelulain muuttamisesta

Johtolause. Johtolauseessa on otettu huomioon valiokunnan jäljempänä ehdottamat uudet pykälämuutokset.

Lisäksi valiokunta esittää, että 1 luvun 4 §:n 3 momentti ja 7 luvun 8 a § kumotaan.

Lain 1 luvun 4 §:n 3 momentti sisältää viittauksen lain 7 luvun 8 §:n 2 momenttiin, joka on muutettu lailla 623/2014 tavalla, joka tekee viittauksen ja samalla momentin tarpeettomaksi.

Lain 7 luvun 8 a § ehdotetaan kumottavaksi, koska sijoituspalvelulain 7 luvun 8 §:n 2 momentin mukaan sijoituspalveluyritykseen sovelletaan, mitä luottolaitoslain 7 ja 8 luvussa säädetään. Koska luottolaitoslain 7 luvun 6 § sisältää jo vastaavan rikkomuksista ilmoittamista koskevan säännöksen, ei sijoituspalvelulaissa tarvitse olla omaa erillistä säännöstä asiasta. Kyseisen luottolaitoslain 7 luvun 6 §:n 1 momentin rikkinen sisältyy myös jo nykyisin voimassa olevan sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdan sisältämiin säännöksiin, joiden rikkomisesta voidaan määrätä seuraamusmaksu.

1 luvun 4 §. Lain soveltaminen luottolaitoksiin, rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtorahastojen hoitajiin. (Uusi) Pykälän 2 momentissa oleva virheelinen säännös luottolaitoslain 8 luvun soveltamisesta myös rahastoyhtiön johdon palkitsemiseen ja vaihtoehtorahastojen hoitajien johdon palkitsemiseen ehdotetaan korjattavaksi, koska rahastoyhtiöiden johdon palkitsemisesta tullaan sääntämään myöhemmin erikseen ja vaihtoehtorahastojen hoitajan johdon palkitsemisesta säädetään erikseen vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014).

Lisäksi valiokunta esittää, että pykälän 3 momentti kumotaan edellä johtolauseen kohdalla todetuin perustein.

7 luvun 8 a §. Rikkomuksista ilmoittaminen. (Uusi) Pykälä esitetään kumottavaksi edellä johtolauseen kohdalla todetuin perustein.

11 luvun 8 §. Korvauksen maksaminen muusta rahastosta. (Uusi) Pykälän 1 momentin viittaus talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan

muutettavaksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

11. Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Lain nimike. Lain nimikkeeseen on tehty tekninen muutos poistamalla siitä pykäläviittaukset. Otsikossa mainittujen pykälien lisäksi myös lain 6 ja 9 §:iin esitetään muutoksia.

Johtolause. Johtolauseessa on otettu huomioon valiokunnan ehdottamat uudet pykälämuutokset.

6 §. (Uusi) Pykälän 2 ja 4 momentin säännösviittaukset talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

9 §. (Uusi) Pykälän 4 momentin säännösviittaus talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

12. Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Lain nimike. Lain nimikkeeseen on tehty tekninen muutos poistamalla siitä pykäläviittaus. Otsikossa mainitun pykälän lisäksi myös lain 9 ja 12 §:ään esitetään muutoksia.

Johtolause. Johtolauseessa on otettu huomioon valiokunnan ehdottamat uudet pykälämuutokset.

9 §. (Uusi) Pykälän 2 ja 4 momentissa olevat viittaukset talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

Lisäksi 9 §:n 2 momentin viimeinen virke ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan momentin

aiemmin voimassa ollutta (laki 423/2013) sanamuotoa. Muutoksella voidaan välttää turhan hallinnollisen taakan ja kustannusten aiheutuminen toimialalle.

12 §. (Uusi) Pykälän viittaus talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

13. Laki säästöpankkilain muuttamisesta

Nimike. Lain nimikkeeseen on tehty tekninen muutos poistamalla siitä pykäläviittaus. Otsikossa mainitun pykälän lisäksi myös lain 69 ja 87 i §:iin esitetään muutoksia.

Johtolause. Johtolauseessa on otettu huomioon valiokunnan ehdottamat uudet pykälämuutokset.

69 §. (Uusi) Pykälän viittaus talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

87 i §. (Uusi) Pykälän viittaus talletussuojaa koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan ehdotetun rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun säännöksiä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella talousvaliokunta ehdottaa,

että eduskunta hyväksyy hallituksen esityksessä tarkoitetun sopimuksen,

että eduskunta hyväksyy hallituksen esityksessä tarkoitetun julistuksen antamisen,

että 7., 9., 10. ja 14.—18. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomina ja

että 1.—6., 8. ja 11.—13. lakiehdotus hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

(Kuten HE)

YLEISTÄ

3 §

1 luku

Määritelmät

Yleiset säännökset

Tässä laissa tarkoitetaan:
(1 kohta kuten HE)

1 ja 2 §

2) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, *joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista;*

(3—24 kohta kuten HE)

25) *toimivaltaisella viranomaisella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomais- ta ja Euroopan keskuspankkia sille *luottolaitosten* vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, annettujen erityistehtävien osalta.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

Sen lisäksi, mitä edellä 1 §:ssä säädetään, laitoksella tarkoitetaan 4—14 luvussa kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä.

(5 mom. kuten HE)

4 ja 5 §
(Kuten HE)

6 §

Lain tavoitteet ja yleiset soveltamisperiaatteet

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Viraston on tätä lakia soveltaessaan otettava huomioon muun ohessa laitoksen ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun yrityksen:

(1—5 kohta kuten HE)

6) *(poist.)* harjoittama sijoituspalvelulain 11 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelujen tarjoaminen.

7 §
(Kuten HE)

II OSA

VARAUTUMINEN KRIISINRATKAISUUN

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

1 §

Velvollisuus laatia kriisinratkaisusuunnitelma

(1—6 mom. kuten HE)

Virasto voi päättää, että laitoksen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvien yritysten on ylläpidettävä yksityiskohtaista luetteloa rahoitusso- pimuksista, joissa laitos tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys on osapuolena. Virasto voi määrätä ajankohdan, johon mennessä edellä mainitun luettelon laatimisesta on huolehdittava ja *toimitettava virastolle tiedot sopimuksista.*

2—9 §
(Kuten HE)

10 §

Yksinkertaistetut velvoitteet tietyille laitoksille

Viraston on ottaen huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä laitoksen asettamisesta konkurssiin aiheutuvat *(poist.)* vaikutukset rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin laitoksiin, rahoituksen saata- vuuteen ja talouteen laajemmin määriteltävä kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevat vaatimuk- set, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädettyistä seuraavista vaatimuksista:

(1—4 kohta kuten HE)

(2 ja 3 mom. kuten HE)

11 §
(Kuten HE)

12 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksessa säädetään EU:n yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvasta kriisinratkaisun suunnittelusta. Asetuksen 8 artiklassa säädetään niistä yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat EU:n kriisinratkaisuasetuksen 42 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston on laadittava ja hyväksyttävä, 9 artiklassa muista kuin edellä mainitusta yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava ja hyväksyttävä ja 11 artiklassa kriisinratkaisuneuvoston oikeudesta soveltaa kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnassa yksinkertaistettuja velvoitteita ja vapautuksia.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1—8 §
(Kuten HE)

III OSA

KRIISINRATKAISU

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

1—3 §
(Kuten HE)

4 §

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

(1—5 kohta kuten HE)
(2—7 mom. kuten HE)

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen asettaminen kriisihallintoon

(1 mom. kuten HE)

Sovellettaessa 1 §:n 1 momenttia tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen, mainitussa momentissa tarkoitettuja edellytyksiä arvioitaessa on tarkasteltava sekä yksittäisen yrityksen vaatimuksia että ryhmän emoyrityksen konsolidoituja vaatimuksia.

6 ja 7
(Kuten HE)

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1 §
(Kuten HE)

2 §

Arvioija

(1 mom. kuten HE)

Arvioijan on oltava riippumaton virastosta ja muista viranomaisista sekä arvioitavasta laitoksesta ja *sen* kanssa samaan konserniin kuuluvista muista yrityksistä.

3—13 §
(Kuten HE)

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien arvon alentaminen ja osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1—6
(Kuten HE)

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1 §
(Kuten HE)

2 §

Kriisinratkaisuvälineet

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Virasto voi päättää periä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista *omakustannusarvoon* laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen konkurssissa tai 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitettun laitoksen tai yhtiön purkautuessa virastolain mukaisten korvattavien talletusten ja maksunsaantijärjestyslain 3 §:ssä tarkoitettujen saatavien jälkeen parhaalla etuoikeudella.

(4 mom. kuten HE)

3—9 §
(Kuten HE)

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

1 ja 2 §
(Kuten HE)

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi (*poist.*). Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettun velkojen nimellisarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen.

(4—7 mom. kuten HE)

4—9 §
(Kuten HE)

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

(1—5 mom. kuten HE)

Jos 5 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä (*poist.*) päätös tytäryrityksestä, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon ryhmäkriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset, ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle ja tytäryrityksille.

(7 mom. kuten HE)

Edellä 6 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvontaasetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi edellä 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

(9 mom. kuten HE)

11—13 §
(Kuten HE)

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

1 §
(Kuten HE)

2 §

Liiketoiminnan luovutukseen sovellettavat periaatteet

Liiketoimintaa ei saa luovuttaa ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä liiketoiminnan luovutuksissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Lunastettaessa kriisintarkaisun kohteena olevan *laitoksen* osakkeita ja osuuksia lunastusarvo määräytyy 5 luvussa säädetyn arvonnäilytyksen perusteella.

(2—4 mom. kuten HE)

3—5 §
(Kuten HE)

10 luku

Väliaikainen laitos

1—5 §
(Kuten HE)

11 luku

Omaisuu denhoitoyhtiö

1 §

Omaisuu denhoitoyhtiön perustaminen ja varojen ja velkojen luovuttaminen

(1—4 mom. kuten HE)

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti omaisuu denhoitoyhtiölle luovutettujen varojen

tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle, jos siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty tai jos mainitut varat tai velat on siirretty *omaisuudenhoitoyhtiölle* päätöksen vastaisesti.
(6 mom. kuten HE)

2—4 §
(Kuten HE)

IV OSA

RAHOITUSVAKAUSVIRASTON TOIMIVALTUUDET JA SUOJATOIMET

12 luku

Viraston toimivaltuudet

1 §

Toimivaltuudet

Virastolla on oikeus:

(1 kohta kuten HE)

2) suorittaa tehtäviensä hoitamisen vaatimassa laajuudessa ja salassapitosäännösten estämättä tarkastuksia laitoksessa *siten kuin hallintolain (434/2003) 39 §:ssä tarkemmin säädetään*.
(2—5 mom. kuten HE)

2—9 §
(Kuten HE)

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetetun laitoksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus. Lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun keskeyttämisajan.

(2—4 mom. kuten HE)

11 §
(Kuten HE)

13 luku

Suojatoimet

1—7 §
(Kuten HE)

V OSA

**RYHMÄKRIISINRATKAISU JA SUHTEET
KOLMANSIIN MAIHIN**

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

1—3 §
(Kuten HE)

4 §

Kriisinratkaisukollegion tehtävät ja toiminta

Kriisinratkaisukollegion tehtävänä on vaihtaa tietoa sellaisesta ryhmän kriisinratkaisusta, jolla on vaikutuksia useampaan ETA-valtioon. Kollegion tehtävänä on myös:

(1—5 kohta kuten HE)

6) sovittaa yhteen ryhmäkriisinratkaisun strategioista ja *kehyksestä* tiedottaminen;

(7 ja 8 kohta kuten HE)

(2—4 mom. kuten HE)

5—9 §
(Kuten HE)

10 §

Viraston ilmoitusvelvollisuus ja tehtävät ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena laitoksen kriisinratkaisun edellytysten arvioinnissa

(1—4 mom. kuten HE)

Virasto voi laatia ryhmäkriisinratkaisukehyyksen kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilän tai konkurssin yhteydessä, jos:

1) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet *emoyrityksessä* ovat osoittaneet kriisinratkaisuedellytysten täyttyvän ryhmän toisessa laitoksessa;

2) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet *emoyrityksessä* eivät ole riittävät tilanteen vakauttamiseksi tai eivät tuota parhaita lopputulosta;

(3 ja 4 kohta kuten HE)

11 ja 12 §
(Kuten HE)

13 §

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitus

(1 mom. kuten HE)

Rahoitussuunnitelmassa on oltava:

(1—4 kohta kuten HE)

5) *kansalliselta* virastolain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua rahoitusvakausrahaa vastaavalta taholta vaadittava rahoitusosuuden kokonaisuusmäärä, tarkoitus ja muoto;

(6—9 kohta kuten HE)

(3 ja 4 mom. kuten HE)

14 ja 15 §
(Kuten HE)

15 luku

Kolmannen maan kriisinratkaisupäätökset ja kolmannen maan sivuliikkeet

1—7 §
(Kuten HE)

VI OSA

18 luku

TOIMINNAN RAJOITTAMINEN, SALASSAPITO JA MUUTOKSENHAKU SEKÄ SEURAAMUKSET**Hallinnolliset seuraamukset**

1 §

Seuraamusmaksu

16 luku

Toiminnan rajoittaminen

1—3 §
(Kuten HE)

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

1 ja 2 §
(Kuten HE)

3 §

Muutoksenhaku

(1 mom. kuten HE)

Viraston on toimitettava päätöksensä perustana käytetyt taloudelliset arviot hallinto-oikeudelle. *Hallinto-oikeuden on käsiteltävä asia kiireellisenä.*

(3—5 mom. kuten HE)

4 ja 5 §
(Kuten HE)

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi *tämän lain* 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta ja 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat *tämän pykälän* 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja kriisinratkaisudirektiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

(3 mom. kuten HE)

2 §
(Kuten HE)

19 luku

Voimaantulo

1 §
(Kuten HE)

2.**Laki****rahoitusvakausviranomaisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, *joka on tehty perustuslain 87 §:ssä määrättyllä tavalla*, säädetään:

<p>1 luku</p> <p>Yleiset säännökset</p> <p>1 ja 2 § (Kuten HE)</p> <p>3 §</p> <p><i>Määritelmät</i></p> <p>Tässä laissa tarkoitetaan:</p> <p>1) <i>EU:n kriisinratkaisusasetuksella (poist.)</i> yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta <i>annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014;</i> (2—4 kohta kuten HE)</p> <p>5) <i>sijoituspalveluyrityksellä</i> sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua <i>sijoituspalveluyritystä, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista;</i> (6—8 kohta kuten HE)</p> <p>9) <i>maksuvelvollisella</i> kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luottolaitoksia; (10 kohta kuten HE)</p> <p>11) <i>talletuksella</i> talletuspankissa tilillä olevia ja tilille vielä kirjautumattomia maksujenvälityksessä olevia saamisia ja niille <i>tämän lain</i> 5 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemiseen mennessä talletussopimuksen mukaisesti kertyneitä korkoja; talletuksella ei kuitenkaan tarkoiteta saamista: (a ja b alakohta kuten HE) (12—14 kohta kuten HE)</p> <p>15) <i>tallettajalla</i> talletussopimuksessa tilinomistajaksi merkittyä luonnollista tai oikeushenkilöä taikka kuolinpesää tai muuta sellaista useamman henkilön yhteenliittymää, jollei <i>jäljempänä</i> 2 momentista muuta johdu; (16 ja 17 kohta kuten HE)</p>	<p>(2 mom. kuten HE)</p> <p>4 §</p> <p><i>Tehtävät</i></p> <p>Viraston tehtävänä on: (1—4 kohta kuten HE)</p> <p>5) panna täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston <i>kriisinratkaisusasetuksen</i> nojalla tekemät päätökset; (6—12 kohta kuten HE) (2 mom. kuten HE)</p> <p>2 luku</p> <p>Hallinto</p> <p>1—3 § (Kuten HE)</p> <p>4 §</p> <p><i>Neuvottelukunta</i></p> <p>Virastolla on viraston, valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan nimeämistä edustajista koostuva neuvottelukunta, jonka tehtävänä on varmistaa mainittujen viranomaisten välinen yhteistyö ja tiedonvaihto. Neuvottelukunnan asettaa valtiovarainministeriö <i>kolmeksi vuodeksi kerrallaan</i> tässä pykälässä mainittujen viranomaisten ehdotuksesta. (2 mom. kuten HE)</p> <p>5—8 § (Kuten HE)</p> <p>3 luku</p> <p>Rahaston varat ja niiden sijoittaminen, kulut ja lainanotto</p> <p>1—5 § (Kuten HE)</p>
---	---

6 §

Talletussuojarahaston varojen sijoittamista koskevat erityiset säännökset

(1 mom. kuten HE)

Rahaston varoja ei saa sijoittaa talletuspankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön osakkeisiin tai osuuksiin eikä muihin talletussuojamaksua suorittavan pankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön taikka pankin vakuusrahaston liikkeeseen laskemiin arvopapereihin. Rahaston varoja ei myöskään muulla tavalla saa sijoittaa *talletussuojamaksua* suorittavaan talletuspankkiin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yhteisöön taikka pankin vakuusrahastoon.

(3—5 mom. kuten HE)

7 ja 8 §
(Kuten HE)

4 luku

EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä EU:n vakaumaksu ja kansalliseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä vakaumaksu

EU:n yhteinen kriisinratkaisurahasto

1 §

EU:n vakaumaksun määräytyminen

Maksuvelvollisen on suoritettava viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain *toukokuun 31 päivään* mennessä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 70 ja 71 artiklan mukaisesti määräytyvä EU:n vakaumaksu. EU:n vakaumaksun määrää suoritettavaksi virasto.

2 §

EU:n vakaumaksujen maksumenettely

Viraston on laskettava kunkin maksuvelvollisen EU:n vakaumaksun määrä ja huolehdittava

EU:n vakaumaksujen keräämisestä EU:n kriisinratkaisuasetuksen ja (*poist.*) valtiosopimuksen mukaisesti. *Vakaumaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.*

(2—4 mom. kuten HE)

3 ja 4 §
(Kuten HE)

Kriisinratkaisurahasto

5 §

Kansallinen vakaumaksu ja kriisinratkaisurahaston tavoitetaso

Sijoituspalveluyrityksen tulee suorittaa viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain viimeistään *toukokuun 31 päivänä* 6 §:n mukaisesti määräytyvä vakaumaksu.

(2—6 mom. kuten HE)

6 §

Kansallisen vakaumaksun määräytymisperusteet

(1 mom. kuten HE)

Vakaumaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.

7 §
(Kuten HE)

8 §

Kansallisten vakaumaksujen käyttö

Virasto voi käyttää vakaumaksuja sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisutoimien kustannusten kattamiseen. Näitä kriisinratkaisutoimia ovat:

1) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen, sen tytäryrityksen, *kriisinratkaisulain 11 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun* omaisuudenhoitoyhtiön tai *edellä mai-*

nitun lain 10 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua väliaikaisen laitoksen varojen tai velkojen takaaminen;

(2—7 kohta kuten HE)

(2 mom. kuten HE)

9 ja 10 §
(Kuten HE)

5 luku

Talletussuoja

1—3 §
(Kuten HE)

4 §

Talletussuojamaksu ja talletussuojajärjestelmän liittymismaksu

Jos talletussuojarahaston varojen määrä laskee alle 3 §:ssä säädetyn määrän, talletuspankin on vuosittain suoritettava virastolle 5 §:n mukaisesti laskettu talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 3 §:n mukaiselle vähimmäistasolle. *Talletussuojarahaston vähimmäistasosta enintään 30 prosenttia voi muodostua talletuspankkien maksusitoumuksista.*

(2—5 mom. kuten HE)

5 ja 6 §
(Kuten HE)

7 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Virasto voi tehdä 2 momentissa tarkoitettua päätöksen, jos virastolla on perusteltua syytä olettaa, että päätöksen tekemättä jättäminen johtaisi korvausten maksamiseen tallettajille ja kumpikin seuraavista edellytyksistä täytyy:

(1 kohta kuten HE)

2) talletusten siirtäminen toisen talletuspankin vastattavaksi ei olennaisesti vaikuta tallettajan mahdollisuuksiin käyttää talletustiliä.

(4 mom. kuten HE)

8 §

Korvattavat talletukset

(1 mom. kuten HE)

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen suoritetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa mynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Edellytyksenä on lisäksi, että tallettajan *asunnon mynnistä saamat* varat on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona talletuspankki on 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla laiminlyönyt suorittaa tallettajalle korvattavan talletuksen. *Tämän edellytyksen katsotaan täyttyneen, vaikka talletus kirjautuu tallettajan tilille vasta 9 §:ssä tarkoitettua ajankohdan jälkeen.* Jollei muuta voida osoittaa, talletuspankin katsotaan laiminlyöneen talletuksen suorittamisen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla sinä päivänä, jona tallettaja on tehnyt 9 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, taikka sitä aikaisempänä päivänä, jona virasto on saanut toiselta tallettajalta mainitussa momentissa tarkoitettua ilmoituksen, jonka perusteella virasto on tehnyt mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua päätöksen.

(3—6 mom. kuten HE)

9—12 §
(Kuten HE)

13 §

Talletuskannan siirron vaikutus talletussuojaan

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään korvattavasta enimmäismäärästä, mainitun lainkohdan nojalla korvattava talletus, joka

on siirtynyt toiseen talletuspankkiin sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen johdosta, korvataan samaan määrään saakka kuin ennen talletuksen siirtoa, jollei 2 momentista muuta johdu. (Uusi)

Edellä 1 momenttia sovelletaan vaadittaessa maksettavaan talletukseen kolmen kuukauden ajan sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanon rekisteröinnistä. (Uusi)

(3 mom. kuten HE:n 1 mom.)

Talletuspankin on vähintään kuusi kuukautta ennen 1 momentissa tarkoitettua talletusten siirtymistä ilmoitettava siitä virastolle ja 3 momentissa tarkoitettua ETA-valtion talletussuojarahastolle.

(5 ja 6 mom. kuten HE:n 3 ja 4 mom.)

14 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö kriisinratkaisun rahoittamisessa

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää enintään *nettotappioiden* määrään, joista se olisi vastannut, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin.

(4 mom. kuten HE)

Jos kerättyjen talletussuojamaksujen osuus *nettotappioista* on suurempi kuin osuus, joka talletuspankin konkurssissa olisi ollut katettava kriisinratkaisurahaston varoista, viraston on siirrettävä erotusta vastaava osuus talletussuojarahastoon.

(6 mom. kuten HE)

15—19 §
(Kuten HE)

6 luku

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

1—4 §
(Kuten HE)

7 luku

Erinäiset säännökset

1—8 §
(Kuten HE)

9 §

Rikemaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 38 §:n 1 momentissa säädetyn lisäksi *siinä* tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään mainitussa pykälässä tarkoitettu rikemaksu, ovat *tämän lain* 4 luvun 1 §:n säännös EU:n vakaussuorituksen maksuvelvollisuudesta ja 5 §:n säännös kansallisen vakaussuorituksen maksuvelvollisuudesta sekä 5 luvun 4 §:n säännös talletussuojamaksun maksuvelvollisuudesta.

10 §
(Kuten HE)

8 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §
(Kuten HE)

2 §

Siirtymäsäännökset

Poiketen siitä, mitä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa säädetään, korvauksen suorittamisen *enimmäismaksuaika* on:

(1 ja 2 kohta kuten HE)

Edellä 1 momentista poiketen, tallettajalle on 1 päivästä tammikuuta 2016 suoritettava *korvauksena* viimeistään viidentenä työpäivänä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua määrää ajan päättymisen jälkeen 1 000 euroa tai tallettajan vaatima pienempi määrä, kuitenkin enintään tallettajalle 5 luvun 8 §:n nojalla korvattava enimmäismäärä, jos tallettaja vaatii sitä ennen

viimeksi mainitun määräajan päättymistä ja esittää tallettajan henkilökohtaiseen taloudelliseen asemaan liittyvän riittävän perusteen.

Talletuspankin on suoritettava virastolle vuotuinen talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 5 luvun 3 §:n (*poist.*) mukaiselle vähimmäistasolle. Vuotuiset maksut on maksettava kunkin kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Talletussuojarahaston tavoitetaso on saavutettava viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024.

Viraston on huolehdittava siitä, että talletussuojarahaston tehtäviin ja mahdollisesti siirtyvään omaisuuteen liittyvät sitoumukset siirretään asianmukaisesti virastolle ja rahastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 niin kuin tässä laissa ja luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään.

(5 mom. kuten HE)

Maksuvelvollisen 4 luvussa tarkoitettun vakaumaksun osuus vuotuisesta maksusta lasetaan vuonna 2015 osuutena sen velkojen kokonaismäärästä lukuun ottamatta sen omia varoja ja korvattavia talletuksia suhteessa kaikkien

suomalaisten luottolaitosten velkojen kokonaismäärään, lukuun ottamatta niiden omia varoja ja korvattavien talletusten määrää. Maksuvelvollisten on suoritettava vuoden 2015 aikana määrä, joka vastaa 0,1 prosenttia suomalaisten luottolaitosten kaikkien korvattavien talletusten kokonaismäärästä. *Edellä 4 luvun 1 §:stä ja 5 §:n 1 momentista poiketen luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen on suoritettava vuonna 2015 kerättävä vakaumaksu ja EU:n vakaumaksu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.*

(7 ja 8 mom. kuten HE)

Virasto ottaa huomioon 4 luvussa tarkoitettu- ja vakaumaksuja määritettäessä väliaikaisesta pankkiverosta annetun lain (986/2012) nojalla sen voimassaoloaikana kerätyn rahoitusvakauserahastoon siirretyn pankkiveron siten, että maksuvelvollisten vakaumaksua pienennetään vuodesta 2015. Pankkivero luetaan verovelvollisten laitosten hyväksi vuodesta 2015 lukien vakaumaksua määritettäessä samassa suhteessa kuin ne ovat suorittaneet pankkiveroa niin kauan kuin varat riittävät.

3.

Laki

vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen (*poist.*) lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1—3 §
(Kuten HE)

4.

Laki**Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1—7 §
(Kuten HE)

8 §
Muutoksenhaku

(1 mom. kuten HE)
Viraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. *Virastolla on oikeus ha-*

kea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen. Muutoksen hakemisesta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).
(3 mom. kuten HE)

9—11 §
(Kuten HE)

5.

Laki**Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 4 momentin 3 kohta, 26 §:n 1 momentin 2 kohta, 38 §:n 1 momentin 5 kohta, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 6 momentti, 67 §:n 3 ja 7 momentti, 71 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta sekä 6 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentin 3 kohta laissa 752/2012, 26 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 170/2014, 38 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 254/2013, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 6 momentti ja 71 §:n 6 momentti laissa 611/2014, 67 §:n 7 momentti laissa 1242/2011 ja 71 §:n 1 momentin 3 kohta laissa 194/2011 sekä

lisätään 3 §:n 2 momenttiin uusi 7 a kohta, 29 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 170/2014, uusi 6 momentti, 38 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012, 254/2013 ja 170/2014, uusi 6 kohta ja lakiin uusi 44 b § seuraavasti:

3, 4, 26 ja 29 §
(Kuten HE)

4 luku

Hallinnolliset seuraamukset

38, 40, 41 ja 44 b §
(Kuten HE)

67 § (Uusi)

Tarkastustehtävien siirtäminen

Tämän pykälän mukaisesta tehtävien vastaanottamisesta voidaan periä korvaus. Korvaus on perittävä sellaisten tehtävien vastaanottamisesta, jotka eivät perustu Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuviin yhteistyövelvoitteisiin, jollei Finanssivalvonnan johtokunta erityisestä syystä toisin päättä. Tämän pykälän mukaisesta tehtävien luovuttamisesta *Euroopan valvontaviranomaiselle tai* ulkomaiselle ETA-valvontaviranomaiselle voidaan maksaa korvaus, jos luovutetut tehtävät eivät kuulu *Euroopan valvontaviranomaisen taikka* ulkomaisen ETA-valvontavi-

ranomaisen edellä tarkoitettujen yhteistyövelvoitteiden piiriin.

Mitä 6 momentissa säädetään päätösvallan ja tarkastustehtävien siirron rajoituksista, koskee vastaavasti päätösvallan (*poist.*) siirtämistä Euroopan valvontaviranomaisille Euroopan finanssivalvonta-asetuksissa tarkoitetuissa tapauksissa.

71 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

6.

Laki**luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 14 luku,
muutetaan 1 luvun 1 §:n 3 momentti, 8 §:n 3 momentti, 9 § ja 15 §:n 3 momentti, 10 luvun 8 §:n 2, 3 ja 6 momentti, 11 luvun 6 §:n 2 momentti, 10 § ja 13 §:n otsikko, 12 luvun 15 §:n 1 momentin ruotsinkielinen sanamuoto, 19 luvun 1 §:n 1 kohta, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 6 kohta ja 5 momentti sekä 23 luvun 2 §:n 2 momentti, sekä
lisätään 1 luvun 2 §:ään uusi 7 momentti, lakiin uusi 8 a ja 9 a luku, 11 lukuun uusi 5 a, 10 a, 10 b, 13 a ja 13 b §, 17 luvun 3 §:n 1 momenttiin uusi 2 a kohta sekä 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin uusi 7 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 § (Uusi)

Lain tarkoitus

yritykseen säädetään sijoituspalvelulain 6—8 luvussa.

2, 8, 9 ja 15 §
(Kuten HE)

Tämän lain soveltamisesta sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettuun sijoituspalvelu-

II OSA

10 luku

HALLINTO JA OHJAUS

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

8 a luku

8 § (Uusi)

Elvytyssuunnitelma

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

1—12 §
(Kuten HE)

13 §

Yksinkertaistetut velvoitteet

Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon kriisinratkaisulain 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä luottolaitoksen konkurssiin asettamisesta rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin aiheutuvat (*poist.*) vaikutukset, määriteltävä elvytyssuunnitelmia koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädettyistä seuraavista vaatimuksista:

- (1—3 kohta kuten HE)
- (2 mom. kuten HE)

14 §
(Kuten HE)

9 a luku

Konsolidointiryhmän sisäinen rahoitustuki

1—9 §
(Kuten HE)

— — — — —
Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta vastaa.

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

— — — — —
Poiketen siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään,

1) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen 7 §:n 1 momentissa tai tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) (*poist.*) tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos ja toisen ETA-valtion viranomainen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen kokonaisriskin määrästä tai, jos näin laskettu määrä on pienempi kuin emoyritykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä;

2) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen tässä pykälässä tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) 3 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos ja toisen ETA-valtion viranomainen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen konsolidoitu lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen konsolidoidun kokonais-

riskin määrästä tai, jos näin laskettu konsolidoitu lisäpääomavaatimus on pienempi kuin emoyritykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä.

---

11 luku

Taloudellisen aseman valvonta

5 a, 6, 10—10 b ja 13—13 b §
(Kuten HE)

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

3 §
(Kuten HE)

19 luku

Ulkomaisen luottolaitoksen tervehdyttäminen ja purkaminen

1 §
(Kuten HE)

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §
(Kuten HE)

23 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

2 § (Uusi)

Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

---

Finanssivalvonta voi asettaa 10 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitetun muuttuvan pääomavaatimuksen aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

(1—7 mom. kuten HE)

Vanhan talletussuojarahaston on siirrettävä 6 momentissa tarkoitetut varat talletussuojarahastoon Rahoitusvakuusviraston määräämällä tavalla siten kuin rahoitusvakuusviranomaisesta annetussa laissa tai kriisinratkaisulaissa tarkemmin säädetään.

(9 ja 10 mom. kuten HE)

Vanhalle talletussuojarahastolle syntyy takautumissaaminen sellaiselta talletuspankilta, joka ei ole tämän lain voimaantullessa vanhan talletussuojarahaston jäsen, määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu vanhasta talletussuojarahastosta tai on muuten käytetty kriisinratkaisun kustannusten kattamiseen rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun 14 §:n mukaisesti. Tässä momentissa tarkoitettua talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä vanhaan talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää. (Uusi 11 momentti)

Edellä 11 momentissa tarkoitettulla takautumissaamisella on mainitussa momentissa tarkoitettua talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettua korvattavalla talletuksella olisi ollut. (Uusi 12 momentti)

8.

Laki**sijoituspalvelulain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sijoituspalvelulain (747/2012) 1 luvun 4 §:n 3 momentti ja 7 luvun 8 a §, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 166/2014 ja 7 luvun 8 a § laissa 623/2014,

muutetaan (poist.) 1 luvun 4 §:n 2 momentti, 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 11 luvun 8 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 2 §:n 2 momentin 6 kohta ja 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 2 momentti laissa 166/2014 ja 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 11 luvun 8 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 2 §:n 2 momentin 6 kohta ja 6 momentti laissa 623/2014, sekä

lisätään lakiin uusi 13 a luku, 14 lukuun uusi 4 § ja 15 luvun 2 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 623/2014, uusi 7 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

4 § (Uusi)

Lain soveltaminen luottolaitoksiin, rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtorahastojen hoitajiin

— — — — —
Rahastoyhtiöön, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin sijoitusrahastolaisissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 7 luvun 4—6, 8—11 ja 17—19 §:ssä sekä 9—11 ja 15 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä. Vaihtoehtorahastojen hoitajaan, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 7 luvun 4—6 ja 8—11 §:ssä sekä 9—11 ja 15 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä. *Tässä momentissa tarkoitettuun rahastoyhtiöön ja vaihtoehtorahastojen hoitajaan ei kuitenkaan sovelleta, mitä 7 luvun 8 §:n 2 momentissa säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 luvun soveltamisesta sijoituspalveluyritykseen.*
— — — — —

6 luku

Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta

2 §

(Kuten HE)

11 luku

Sijoittajien korvausrahasto

8 § (Uusi)

Korvauksen maksaminen muusta rahastosta

Rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä tarkoitetut, sijoittajan tilillä olevat tai sille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat varat korvataan talletussuojarahastosta noudattaen *rahoitusvakuusviranomaisesta* annetun lain säännöksiä.
— — — — —

13 a luku

Selvitystila ja konkurssi

1 ja 2 §

(Kuten HE)

14 luku

Ulkomaisia sijoituspalveluyrityksiä koskevat erityissäännökset4 §
(Kuten HE)

15 luku

Hallinnolliset seuraamukset2 §
(Kuten HE)Voimaantulosäännös
(Kuten HE)**11.****Laki****liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (poist.) muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 6 §:n 2 ja 4 momentti, 9 §:n 4 momentti sekä 21 ja 24 f §, sellaisina kuin ne ovat 6 §:n 2 ja 4 momentti sekä 9 §:n 4 momentti laissa 613/2014 sekä 21 ja 24 f § laissa 408/2004, seuraavasti:

6 § (Uusi)

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää *rahoitusvakaussviranomaisesta* annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun (poist.) luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka *mainitun* 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään *mainitun* 8 §:n 6 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulau-

tumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talusalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulautumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos *rahoitusvakaussviranomaisesta* annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä *rahoitusvakaussviranomaisesta* annetun lain 5 luvun 18 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

9 § (Uusi)

Mitä osakeyhtiölain 17 luvun 16 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan yhtiön veloista, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata *rahoitusvakaussviranomaisesta* annetun lain 5 luvussa tarkoitettua talletussuoja-

rahastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitetusta korvausrahastosta.

21 ja 24 f §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

12.

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (poist.) muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 9 §:n 2 ja 4 momentti, 12 §:n 3 momentti ja 30 §, sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 2 ja 4 momentti sekä 12 §:n 3 momentti laissa 615/2014, seuraavasti:

9 § (Uusi)

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää *rahoitusvakaussuojan* annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun lain 5 luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen saatuaan irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka *mainitun* 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä *pykälässä* säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään *rahoitusvakaussuojan* annetun lain 5 luvun 8 §:n 6 momentissa tarkoitetulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

Mitä tässä *pykälässä* säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulautumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talousalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulau-

tumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos *rahoitusvakaussuojan* annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä *rahoitusvakaussuojan* annetun lain 5 luvun 18 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

12 § (Uusi)

Mitä osuuskuntalain 21 luvun 17 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan osuuskunnan velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata *rahoitusvakaussuojan* annetun lain 5 luvussa tarkoitetusta talletussuojarahastosta taikka sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitetusta korvausrahastosta.

30 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

13.

Laki

säästöpankkilain (*poist.*) muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan säästöpankkilain (1502/2001) 69 §:n 2 momentti, 87 i §:n 6 momentti ja 118 §, sellaisina kuin niistä ovat 69 §:n 2 momentti ja 87 i §:n 6 momentti laissa 614/2014, seuraavasti:

69 § (Uusi)

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että (*poist.*) jos tallettajan sulautumiseen osallisissa säästöpankeissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää *rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain* (/) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, *talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää*. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka *mainitun* 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia säästöpankkeja pidetään *mainitun* 8 §:n 6 momentissa tarkoitetulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

87 i § (Uusi)

Jakautumiseen osallistuvat säästöpankit vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan säästöpan-

kin velasta, joka on syntynyt ennen kuin jakautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Sellaisista jakautuvan säästöpankin veloista, joista toinen säästöpankki vastaa jakautumissuunnitelman mukaan, säästöpankin vastuun kokonaismäärä on kuitenkin enintään sille jäävän tai siirtyvän netto-omaisuuden arvo. Jakautumissuunnitelmassa mainitusta velasta velkoja voi vaatia suoritusta yhteisvastuun perusteella vasta, kun on todettu, ettei hän saa suoritusta velalliselta tai vakuudesta. Lunastushinnan maksamista koskevasta vastuusta säädetään 87 f §:n 5 momentissa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata *rahoitusvakausvirastosta annetun lain* 5 luvussa tarkoitettua talletussuojarahastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitettua korvausrahastosta.

118 § (Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

TaVM 20/2014 vp — HE 175/2014 vp

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Mauri Pekkarinen /kesk	Eero Lehti /kok (osittain)
vpj.	Marjo Matikainen-Kallström /kok (osittain)	Päivi Lipponen /sd (osittain)
jäs.	Lars Erik Gästgivers /r	Jari Myllykoski /vas
	Teuvo Hakkarainen /ps	Martti Mölsä /ps
	Harri Jaskari /kok	Johanna Ojala-Niemelä /sd (osittain)
	Antti Kaikkonen /kesk (osittain)	Arto Pirttilahti /kesk
	Johanna Karimäki /vihr (osittain)	Kaj Turunen /ps
	Pia Kauma /kok	Harry Wallin /sd (osittain)
	Jukka Kärnä /sd	vjäs. Jouko Skinnari /sd (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Tuula Kulovesi.

VASTALAUSE 1

Perustelut

USA:sta vuonna 2009 alkanut finanssikriisi osoitti, kuinka haavoittuva yhteisvaluuttajärjestelmä on.

Euromaiden talouksien rakenteet ja taloudelliset suorituskyvyt ovat hyvin erilaiset. Saksan talous on jatkuvasti ja runsaasti ylijäämäinen, muiden euromaiden talous alijäämäinen.

Kun finanssipolitiikka on keskeisiltä osiltaan kunkin euromaan omissa käsissä, mikä sinänsä on oikein, on vaikeaa nähdä, että taloudet lähentyisivät merkittävässä määrin ainakaan lähitulevaisuudessa. Yhteisen rahapolitiikan onnistuminen erilaisten finanssipoliittikkaratkaisujen oloissa on vaikeaa. Sen eurokriisin jatkuminen on todistanut ikävällä tavalla.

Pyrkimykset luoda yhteiset pelisäännöt koetun ja vielä meneillään olevan kriisin tyyppisten onnettomuuksien välttämiseksi jatkossa ovat oikeita. Pankkiunionin arkkitehtuurin tavoitteet, joilla jäsenmaille luodaan yhtäläiset ja riittävät a) pelisäännöt kriisejä ennaltaehkäiseviksi toimiksi ja b) toimet, joilla voidaan puuttua oikea-aikaisesti syntyneiden ongelmien korjaamiseen, ovat oikeita.

Keskustan eduskuntaryhmä kannattaa pankkikriisin ennaltaehkäisevinä toimina valvonnan parantamista ja sen tarvitsemia toimia, säännölliset testit mukaan lukien, sekä viranomaisvaltuuksien hallittua lisäämistä puuttua ongelmiin. Kannatamme myös BRRD:n eli kriisienratkaisudirektiivin kansallisten toimien toteuttamista. Pidämme erittäin kannatettavina toimia, joilla kriisienratkaisussa finanssilaitosten omistajien ja sijoittajien vastuuta lisätään ensisijaisena toimenpiteenä erittäin merkittävästi.

Hyväksymme direktiivin ja siihen tukeutuvan lakiesityksen mukaiset toimet kansallisista viranomaisista ja niiden valtuuksista.

Epäroimme erillisen kriisienratkaisuviraston perustamisen tarvetta, koska monissa maissa po. tehtävät on hoidettu huomattavasti keveämmällä organisaatiolla. Olemme valmiita kuitenkin

hyväksymään järjestelyn, koska finanssiala on sen hyväksynyt.

Kriisien hoitoon varautumiseen tarvittavat rahastojärjestelyt esitetään nyt hoidettaviksi erillisellä rahoitusvakauserahastolla. Siihen sijoitettaisiin sekä varsinainen kriisirahasto että talletussuojarahasto.

Keskustan eduskuntaryhmä pitää tarkoituksenmukaisena sitä, että rahoitusvakauserahastosta tehdään erillinen, valtion budjetin ulkopuolinen rahasto. Tämä takaa järjestelylle paremman joustavuuden kuin valtion talousarvion sisäinen järjestely, eikä menettely rasita menokehkyksiä. Viimeksi sanottu on siksikin tärkeää, että kriisirahaston varoissa kysymys ei ole veronmaksajien rahoista, vaan luottolaitoksilta perittävistä maksuista.

Rahoitusvakauserahastoon muodostetaan esityksen mukaan erillinen luottolaitoksilta perittävä talletussuojarahasto. Sen minimisuuruus olisi 0,8 % suojattujen talletusten määrästä. Tähän tarkoitukseen luottolaitokset käyttänevät niiden omassa hallinnassa olevan talletussuojarahaston varoja.

Meitä arveluttaa talletussuojarahaston siirtäminen luottolaitoksilta ao. viraston alaisuuteen ja erilliseen rahoitusvakauserahastoon. Tämänkin asian finanssiala on kuitenkin hyväksynyt, joten tyydymme ratkaisuun. Korostamme kuitenkin, että kriisirahastolla ja talletussuojarahastolla tulee olla tiukasti omat velvoitteet ja vastuut nykyisessä talletussuojarahastossa olevien varojen käyttöön. Pidämme lisäksi äärimmäisen tärkeänä, ettei uuden talletussuojarahaston varoja käytetä kriisirahaston tarpeisiin eikä päinvastoin.

Euroopan johtajat päättivät asiallisesti jo vuoden 2013 kuluessa ja lopullisesti keväällä 2014, että kansalliset kriisien ratkaisutoimet yhdistetään ratkaisevan tärkeiltä osiltaan yhdeksi yhteiseksi eurooppalaiseksi menettelyksi, jossa mukana ovat kaikki euromaat. Omilla päätöksil-

lään myös muille EU-maille menettelyyn liittyminen tehtiin mahdolliseksi.

Kuluvan vuoden kesällä voimaan saatettiin asetukset, SRM, jolla kansalliset kriisirahastot yhdistetään asteittain yhdeksi eurooppalaiseksi kriisirahastoksi. Sen koko olisi noin 1 % alueen luotto- ja sijoituspalvelulaitosten suojatuista varoista. Tämä tarkoittaa noin 55 miljardin euron suuruisen rahaston perustamista, josta Suomen osuus lienee 0,9–1,3 miljardia euroa.

Rahasto on tarkoitus kartuttaa sanottuun mitaansa asteittain vuodesta 2016 lähtien vuoteen 2024 mennessä etupainoisesti.

Tällaisen yhteisen ja yhteisvastuullisen kriisirahaston perustamisen tavoite on katkaista luottolaitosten ja veronmaksajien epätasapainossa oleva yhteys, jossa voitot ovat luottolaitosten, mutta suurien kriisien rahoittamisesta aiheutuvat kustannukset ovat olleet osin veronmaksajien vastuulla.

Sanottu hyvä pyrkimys korvataan mielestämme nyt kuitenkin uudella, likipitään yhtä huonolla järjestelyllä. Nyt siis eurooppalaisten luottolaitoskriisien viimekätinen ratkaisu siirtyy eurooppalaisten pankkien yhteiselle vastuulle. Tätä emme voi hyväksyä. Kriisirahastot on pidettävä kansallisina, ja kunkin maan rahaston mitoituksen ja sen jälleerahoituksen menettelyjen tulee olla sellaisia, että niillä voidaan hoitaa kriisit jäsenmaakohtaisesti. Tämä oli pitkään myös Saksan tavoite pankkiunionista käydyissä neuvotteluissa.

Yhteisen kriisirahaston menettely merkitsee käytännössä sitä, että luottolaitoskriisin sattuessa missä tahansa menettelyssä mukana olevassa EU-maassa, ratkaisu- ja rahoitusvastuu on luottolaitoksen omistajien ja sijoittajien jälkeen kaikkien eurooppalaisten pankkien asiakkailta eikä kriisipankin kotivaltiolta ja sen veronmaksajilla.

Yhteisestä rahastosta on siis päätetty SRM-asetuksella. Asetusteitse ei kuitenkaan löytynyt oikeusperustaa siirtää varoja kansallisista rahastoista yhteiseen, valtioiden rajat ylittävään rahastoon. Tästä syystä valtionpäämiehet päättivät toteuttaa siirron erillisellä, nyt käsitellyssä olevalla valtiosopimuksella.

Keskustan eduskuntaryhmä ei hyväksy yhteistä rahastoa. Tästä syystä vastustamme valtiosopimusta ja siinä esitetyjä toimia, joilla tehtäisiin noin miljardin euron suuruinen siirto Suomen kansallisesta rahastosta yhteiseen kriisirahastoon.

Kiinnitämme samassa yhteydessä huomiota kriisirahaston ja sen jatkuvan kartuttamisen periaatteeseen. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että pankkien yhteisvastuu on lähes rajaton.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta ei hyväksy valtiosopimusta.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2014

Mauri Pekkarinen /kesk
Arto Pirttilahti /kesk

VASTALAUSE 2

Perustelut

Perussuomalaisten mielestä on toivottavaa, että jokaisella EU-maalla on oma pankkikriisien ratkaisumekanismi. Kannatamme myös sitä, että keskitetysti EU-tasolla päätetään näiden minimitasosta, sillä heikosti hoidetulla pankkikriisillä toisessa EU-maassa on vaikutusta myös Suomen talouteen. Perussuomalaiset eivät voi kuitenkaan hyväksyä nykyisenkaltaista laajan yhteisvastuun sisältävää kriisinratkaisumekanismia. Mielestämme yhteinen kriisinratkaisumekanismi tulee toteuttaa kansallisten kriisinratkaisumekanismien ja -rahastojen verkostona.

Perussuomalaiset eivät voi myöskään hyväksyä nykyisenkaltaista yhteistä kriisinratkaisurahastoa. Suomen osuus yhteisen rahaston pääomasta on arviolta noin 1,2 miljardia euroa. Rahaston yhteisvastuullisuus merkitsee sitä, että tulevaisuudessa suomalaisetkin pääsevät tuolla summalla osallistumaan muiden maiden pankkikriisien kustannuksiin. Pankkiunionia rakennettaessa on koko ajan korostettu, että sillä on tarkoitus estää tulevia kriisejä eikä maksattaa nykyistä muiden maiden veronmaksajilla. Päätös toteuttaa kansallisten rahastojen laaja yhteisvastuu jo heti yhteisen rahaston aloitusvuonna 2016 kuitenkin viittaa siihen, että rahastoa on tarkoitus käyttää myös nykyisen kriisin kustannusten maksamiseen.

Ongelmallista on myös, että rahasto on vain noin 55 miljardin euron kokoinen. Ottaen huomioon, että euroalueen pankkisektorin koko on noin 34 000 miljardia euroa, on ilmiselvää, ettei rahasto riitä alkuunkaan pankkikriisin iskiessä. Onkin sovittu, että myös Euroopan vakausmekanismiin (EVM) varoja voitaisiin käyttää kriisi-pankkien suoraan tukemiseen. EVM:n varojen käyttö tarkoittaisi käytännössä jälleen uutta reittiä, jota kautta muiden maiden pankkikriisien kustannuksia voidaan vyöryttää myös suomalaisten veronmaksajien niskaan. Tällaiseen EVM:n varojen käyttöön eivät perussuomalaiset voi missään olosuhteissa suostua.

Nykymuotoisessa järjestelyssä ongelma on myös päätöksenteon byrokraattisuus. Pienemät tukipäätökset päättää suppea kriisinratkaisuneuvosto, joka voi olla toimiva ratkaisu. Kaikki suuremmat pelastusoperaatiot vaativat kuitenkin kaikkien pankkiunioniin kuuluvien maiden edustajien enemmistön siunausta, josta komissio vieläpä voi valittaa ja siirtää lopullisen päätöksen teon ECOFINin harteille. Tämä päätöksenteon moniportaisuus on erittäin ongelmallista, sillä pankkien pelastamisen tai alas ajamisen kaltaiset päätökset pitäisi pystyä tekemään yhdessä viikonlopussa markkinoiden ollessa suljettuina.

Perussuomalaiset eivät myöskään kannata menettelyä, jossa olemassa olevan Talletussuojarahaston varat siirretään perustettavan Rahoitusvakausviraston alaisuuteen ja talletussuojarahasto sulautetaan yhteen kriisinratkaisurahaston kanssa. Näin tehdään siitä huolimatta, että direktiivi ei tätä vaadi ja rahastoon kriisinratkaisun ja talletussuojan karttumiseksi kerätyt varat on pidettävä erillään. Perusteluina käytetään muun muassa yhden rahaston pienempiä hallinnointikustannuksia. Kuitenkin uuteen talletussuojarahastoon on tarkoitus siirtää varoja vain direktiivin määräämän minimin verran ja loput jättää olemassa olevaan rahastoon. Täten Suomessa olisi tulevaisuudessa kaksi talletussuojarahastoa. Näin ollen perussuomalaisten mielestä ainoa looginen syy tähän järjestelyyn on se, että hallitus valmistautuu siirtämään tulevaisuudessa myös Suomen talletussuojarahaston osaksi yhteisvastuullista EU-tason rahastoa.

EU:n pankkiunionisuunnitelmiin on alusta saakka kuulunut myös yhteinen talletussuojarahasto. Tämä ei kuitenkaan ollut poliittisesti mahdollista toteuttaa samassa yhteydessä yhteisen kriisinratkaisurahaston kanssa. Yhteinen talletussuojarahasto on kuitenkin edelleen uudenkin komission tavoitteena. Perussuomalaiset eivät missään tapauksessa voi hyväksyä sitä, että suomalaiset tätäkin kautta osallistuisivat mui-

den pankkikriisien maksamiseen. Kaiken lisäksi yhteiseen talletusrahastoon siirtyminen olisi jälleen huomattava vallansiirto Suomesta Brysseliin, sillä luonnollisesti myös rahaston käyttöä ohjattaisiin keskitetysti.

Perussuomalaisten mielestä Suomen pitää kääntää nopeasti kelkkansa ja perua suostumuksensa liittyä nykyisemuotoiseen pankkiunioniin, sillä se on Suomen kansallista etua katsoen erityisen huono. Pankkimme maksavat samalla tavalla kuin muut maksuja kriisinratkaisurahastoon. Kuitenkin päätösvaltamme on mekanismeissa aivan minimaalinen. Eli jälleen kerran olemme luovuttamassa budjettivaltaamme pois. On myös syytä havaita, että Iso-Britannia ja Ruotsi jäävät ainakin alkuvaiheessa pankkiunionin ulkopuolelle. Lontoon City on Euroopan

keskeisin finanssikeskus, joten on monellakin tavalla erittäin ongelmallista, ettei Iso-Britannia ole tässä mukana. Maamme suurimman pankkikonsernin Nordean kotipaikka taas on Ruotsi, joten pankkiunionista ei juuri ole apua, jos se joutuu ongelmiin. Suomelle pankkiunionin nyky muodosta ei näytä olevan tulossa mitään muuta kuin laskuja. Yksikään maa ei ole vielä ratifioinut sopimusta yhteisestä kriisinratkaisumekanismista, joten vielä ei ole liian myöhäistä toimia.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotukset hylätään.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2014

Kaj Turunen /ps
Teuvo Hakkarainen /ps
Martti Mölsä /ps